STRIPWEEKBLAD

pep

nr. 12 * 13/19 maart 1971
prijs 65 cent

Denderende Actie / pag. 16/17
Hij erbij!
Jij erbij!
Iedereen erbij!

Deze week:

PHIL READ

WILLY LOHMANN

HOOFDREDACTEUR:
Hetty Hagebeuk
REDACTIE:
Jan van Gelderen
Karel Kersten
Jan de Rooij
Frits v. d. Heide
[illegible] Homan
Maarten Boom
Marianne de Kruyff
Marijke Scholten
Hans Keeris

is een uitgave van
DE GEILLUSTREERDE PERS N.V.
Stadhouderskade 85
Amsterdam.
Postbus 497.

INHOUD

Post voor pep postbus 497, Amsterdam

Illustraties
Allereerst mijn complimenten voor de fantastische illustraties bij de korte verhalen van Jan Wesseling, Julius de Goede en vooral van Jos W. Looman (Pep 1). Verder bedankt voor Led Zeppelin en Jefferson Airplane. Graag een artikel (bij voorkeur met kleurenfoto en karikatuur) van de Shoes en liefst ook van Golden Earring (met Cesar Zuiderwijk i.p.v. Sieb Warner!) En graag Agent 327 terug!

Otto Debruyn, Den Haag

Agent komt zeker terug en de illustratoren gaan door.

Oud
Ik schrijf u naar aanleiding van de brief van R. Hagendijk uit Rotterdam (Pep 2). Hij vroeg (neem ik aan) naar de motoren van de film Easy Rider. Uw antwoord was: De film is al zo oud! Maar de motoren zijn dat niet, want in Amerika kunnen de fabrieken de produktie ervan niet bijhouden. Daarom lijkt het me helemaal geen gek idee om hier een artikeltje aan te wijden.

M. van der Noordaa, Wassenaar

We brengen hem!

Woest
Ik ben een echte Pep-liefhebber, maar ik heb toch een verzoekje. Wilt u zo goed zijn om Erwin, de Geweldenaar eruit te halen, want ik vind dat zo'n woest verhaal. U kunt er volgens mij misschien kruiswoordpuzzels voor in de plaats zetten.

Michiel Wielema, Rotterdam

Dat vinden we bepaald niet zo'n geweldig idee.

Inka's
Kunt u niet eens volleybal in Pep plaatsen? Komt er ook nog een uithaler van de Inka's? Bedankt voor de Maya's en Azteken!

J. Valkenburg, Venlo

Volgende week.

Lift
Met de complimenten voor uw uitstekende blad wilde ik beginnen. Namen van de beste strips hoef ik niet te noemen, want ze zijn allemaal even goed. Ik wens u veel succes met uw blad. Alleen heb ik een vraag. Bij het eerste plaatje op blz. 48 van Pep 3 vraag ik me namelijk af of de indianen ook een lift in de canyon hadden aangelegd om hun paarden er bovenop te krijgen. Hoe zit dat nu?

C.A.H. Oosterhoff, Leeuwarden

Je moet je eens laten voorlichten over de fantastische kwaliteiten van het Indiaanse paard.

Engelbert
Ik heb een idee om een hele troep Engelberts in Pep te zetten!! Onder elke brief zet u geen antwoord, maar u kunt bijvoorbeeld of de brief of het antwoord met een Engelberttekening uitbeelden. Aangezien dat meer ruimte inneemt, kunt u misschien blz. 2 daar ook nog voor gebruiken!!!

Sepple van de Voort, Bilthoven

Engelbert zelf voelt er niets voor.

UITSLAG PEP'S DAVERENDE PRIJSVRAAG

De hoofdprijs in PEP's daverende kerstprijsvraag is gewonnen door:
R. Rúterink in Oss. Hij mag kiezen uit de complete stereo hifi grammofooninstallatie of de draagbare tv. De Polaroid Colorpack 3 camera's zijn gegaan naar R. ter Stal in Delden (O) en J. van Velthoven in Rotterdam. De tweede prijzen gingen naar L. Prins in Nieuwenhagen (pickup), P. Pijning, Hoorn, speelcomputer en R. van Oostenbrugge, De Bilt, eveneens een speelcomputer. De derde prijzen (transistor of het nieuwste voetbalspel) gingen naar E. de Weerdt, IJmuiden, familie Kleinenberg, Roswinkel en familie Wigger, Enschede. Alle prijswinnaars hebben inmiddels bericht gehad.
Op de bijkantoren van De Geïllustreerde Pers N.V. liggen lijsten ter inzage met de overige prijswinnaars.

De juiste oplossing was: 't Jaar begint pas goed met PEP.

OPLOSSING PUZZEL PEP 11
Op de bordjes stonden de volgende zinsneden: het gevaar kennen, licht aansteken, kom even, spaar uw leven, kom thuis, niet praten, schaakmat, hoge piet, haast u, pak haar dan, het is onder, schaatspret.

Volgende week:
ADVOCAAT FLUT

BOB SPAAK

DE INKA'S

PEP. Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam, Postbus 497. **Abonnementsprijs** voor Nederland 55 cent per week; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 65 cent. **Telefoonnummer** voor vragen en mededelingen van abonnees: 020-729785.
Girobetaling: Indien u het blad per post onder adresband ontvangt, op postgirorekening 330021 van Pep, Amsterdam, bij voorkeur door middel van de stortings/overschrijvingskaart die u wordt toegezonden. **Adresverandering:** drie weken tevoren opgeven met vermelding van het oude en nieuwe adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan Pep, afd. abonnementen, postbus 497, A'dam.
Attentie: zonder schriftelijke toestemming van de uitgever is het verboden dit blad op te nemen in of ter beschikking te stellen van een leesportefeuille.
Agence for Canada: Dutch Magazine and Book Import Cy., Whitby.

Asterix en

TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: UDERZO
VERTALING: MYRIAN GIANOTTEN

DE INTRIGANT

Terwijl het Romeinse legioen van kamp Aquarius wacht op versterking, haalt Obelix maretakken voor de toverdrank van Panoramix...

DE SLAG OM HET DORP

Alleen een overzichtsplaat van de furieuze strijd tussen de onoverwinnelijke inwoners van het weerspannige Gallische dorpje en de gezamenlijke garnizoenen van de versterkte Romeinse legerplaatsen Aquarium, Babaorum, Laudanum en Petibonum, kan de situatie enigszins verduidelijken. Vandaar.

(1) Weerspannig Gallisch dorp. (2) Garnizoen van Aquarium (Romeins kamp). (3) Garnizoen van het Romeinse kamp Babaorum. (4) Garnizoen van het Romeinse kamp Laudanum. (5) Garnizoen van het Romeinse kamp Petibonum. (6, 7, 8, 9) Ongeorganiseerde uitvallen (vraag niet hoe!) van de Galliërs. (10) Druïde Panoramix, wacht op de uitslag van het gevecht, naast zijn ketel toverdrank die tot op de laatste druppel geleegd is. (11) De bard Assurancetourix, die komt vragen wat er in hemelsnaam aan de hand is. (12) Piratenschip, tot zinken gebracht door uitvallende Galliërs (8) die, toen zij in hun dolle enthousiasme op het strand kwamen en daar geen Romeinse soldaten zagen, besloten hun tijd niet te verdoen, bij Toutatis! (13) Obelix, die uit alle macht probeert de Galliërs tegen te houden en hen uitlegt dat hij er eerder was dan de anderen en dat hij niemand geroepen heeft en dat hij veel liever alleen gelaten zou worden met zijn Romeinen, die hij zelf wel weet aan te pakken. (14) Hoefnix, de smid van het dorp, die een vriend ontdekt. (15) Kostunrix, viskoopman, vriend van de vorige. (16) Ontmoetingspunt van de beide vrienden. (17) Nestorix, de oudste van het dorp, alleen in gevecht met Iqunullus. (18) Abraracourcix, leider van de onoverwinnelijke Galliërs. Zijn dragers zijn over de omheining gesprongen zonder zich om hun baas te bekommeren, met gevolg dat deze natuurlijk van zijn schild viel. Uiteraard hebben wij begrip voor zijn, zij het kortstondige, ogenblikken van diepe verslagenheid.

ABRARACOURCIX
leider van de Galliërs

ASTERIX
Gallische krijger

OBELIX
menhirdrager

AEROBUS
Romeins centurion

CATASTROFUS
Romeins strateeg

IQUNULLUS
legionnaire

38

WORDT VERVOLGD

Erwin

DOOR: HANS G. KRESSE

DE

GEWELDENAAR

De Saksers hebben ontdekt dat de sieraden die Brochian bij zich heeft aan Ingrid toebehoren. Maar waar kunnen ze haar vinden?

WORDT VERVOLGD

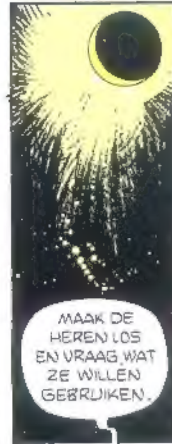
DAN TEAL

TEKENINGEN: JOHNN BAKKER

SCENARIO: GEO STAAD

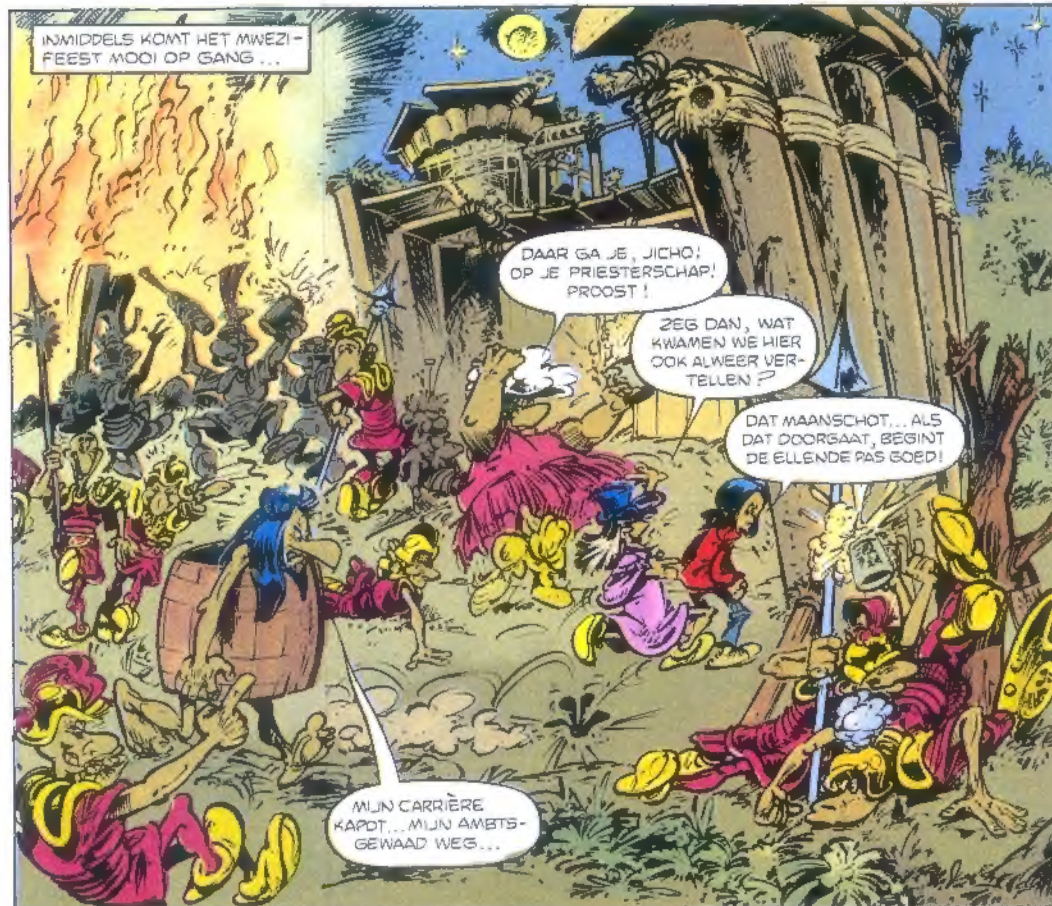

en HET MAANVIRUS

Ter ere van het volle maanfeest zullen Dan Teal en Jicho aan de god van de Mwezi geofferd worden. Dan verduistert de maan...

WORDT VERVOLGD

MICHEL VAILLANT

DOOR JEAN GRATON

de

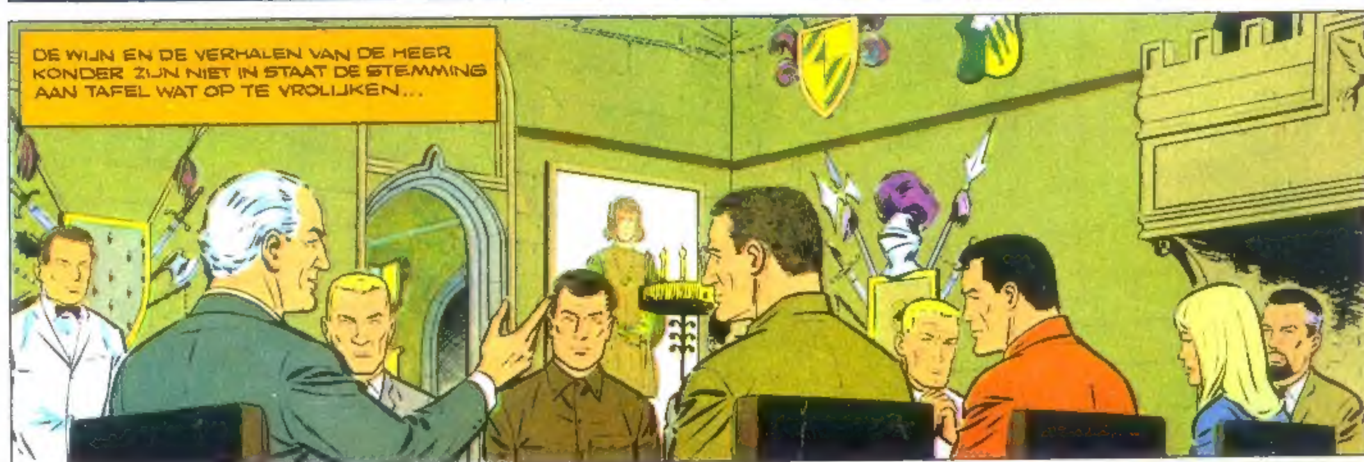

ridders van Königsfeld

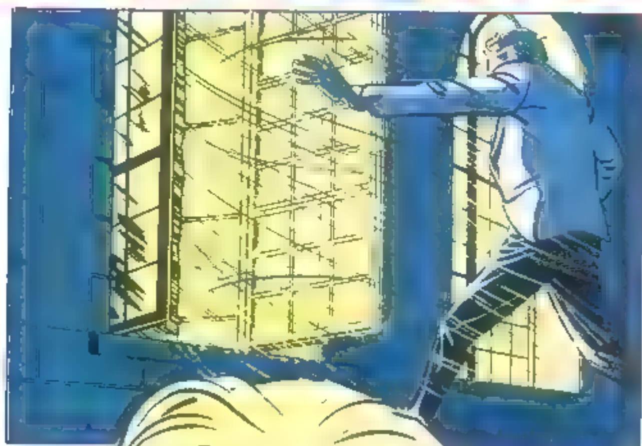
Twee coureurs zijn verdwenen De sfeer op kastee Königsfeld is op z'n minst gezegd gespannen Het wordt Gabriele te machtig

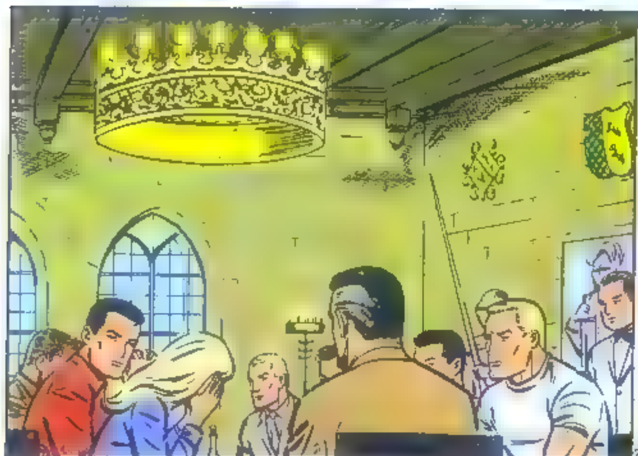

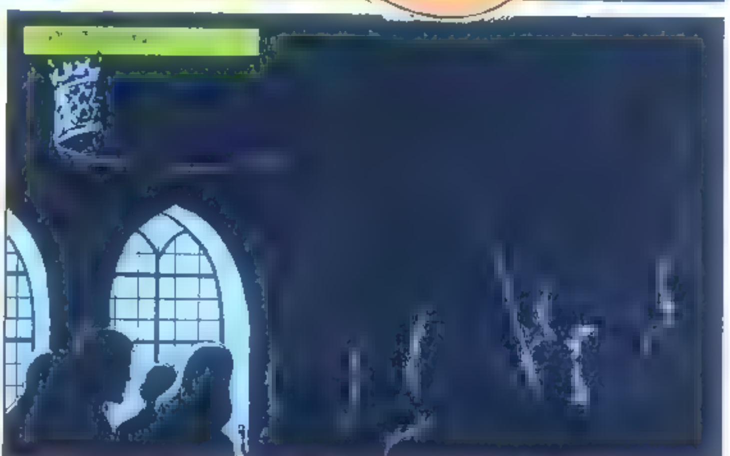

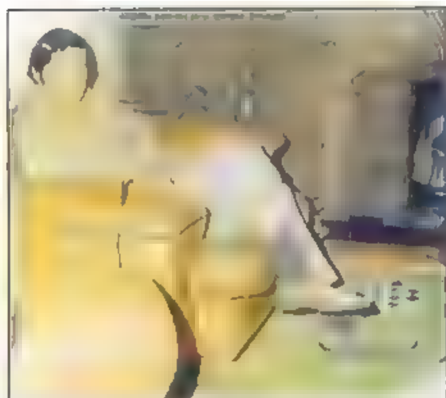

WORDT VERVOLGD

PHIL READ

"ik ben een vedette"

De motorsport kent nog maar weinig grote namen. Sommigen hebben hun race-overall definitief aan de kapstok gehangen (Fath, Redman), anderen zijn in bolides overgestapt (Surtees, Hailwood) of hebben hun hartstocht voor snelheid en competitie met de dood moeten bekopen (McIntyre, Hartle, Ivy). In het coureurswereldje bevinden zich goed beschouwd nog slechts twee ras-vedetten: Phil Read en Giacomo Agostini. Van dit illustere duo zal 'Ago il Magnifico" (reportage PEP 51 '70) dank zij zijn superieure MV-Agusta's dit seizoen ongetwijfeld wederom de meeste lauweren oogsten, maar nietemin: de belangstelling van pers en publiek zal meer dan ooit gericht zijn op meervoudig wereldkampioen Phil Read, het fenomeen dat de snelste man op twee wielen sinds het afscheid van Hailwood wordt genoemd.

We zijn bij Phil op bezoek geweest om zijn plannen voor dit seizoen te vernemen. Die liegen er niet om: wereldkampioen worden bij de kwartliters! Dat is daarom zo'n uitdaging, omdat hij naar de titel dingt met een machine die zeker speed te kort komt tegen het materiaal van zijn grootste tegenstrevers, de Yamaha-fabrieksrijders Gould (wereldkampioen '70) en Andersson. „Maar ik kan toch wel winnen," verzekert privé-rijder Phil. „Als we maar op echte coureurscircuits rijden, met veel bochten. Daar komt het op capaciteiten aan, meer dan op de topsnelheid van je machine. En daar zal ik proberen Gould en Andersson te vers aan."

Read komt eveneens uit bij de 3,5 liters, ook al heeft hij daar bij voorbaat geen schijn van kans, omdat deze klasse (plus de halve liters) beheerst worden door collega-vedette Giacomo Agostini, die hoogstens tegenstand te verduren heeft van zijn nieuwbakken teamgenoot Bergamonti. Maar ook al zijn de MV-Agusta's (en ook de Benelli's) te betrouwbaar en te snel voor de Yamaha van Phil, hij heeft om een speciale reden plezier in deze klasse. „De eerste paar rondes probeer ik ze bij te houden of, als het kan, zelfs even voor te komen. Dan moet ik me laten terugzakken om de Yamaha niet kapot te draaien, maar ik heb toch even laten zien even snel of misschien wel sneller dan Ago en Paso (Renzo Pasolini, vorig seizoen Benelli, nu Aermacchi) te kunnen. Dat geeft me een geweldige voldoening. Ze zeggen dat ik een vedette ben, een van de allerbesten. Thuis denk ik wel eens: ze overdrijven, er zijn meer goeden. Maar na zo'n race of als ik een bij de start opgelopen grote achterstand weer goed maak, als ik ook in m'n eigen ogen goed heb gereden, dan denk ik zelf ook: ik ben een vedette. Maar alleen op die momenten van triomf denk ik dat. Voor de rest speel ik de vedette, de grote jongen. Om het geld, snap je! Ik race voor het geld. Het is mijn brood, wij leven ervan. Ik race tot ik merk dat anderen beter zijn, dat ze me op de bochten pakken. Kijk, op de rechte stukken mogen ze me allemaal voorbij, daar wordt de prestatie door de machine geleverd, niet door de rijder. Maar in de bochten komt het op de man aan. Daar pakt niemand me. Als ze het wel doen, stop ik ermee."

Phil Read gaat proefrijden voor March, in een Formule 3. Als dat succesvol verloopt, zit de kans er levensgroot in dat ook hij zijn geluk in de autosport gaat beproeven. „Maar alleen als ik bij de eersten ben. Dat hoeft niet neens. autoracen moet geleerd worden, je kunt niet zoals Ago wil meteen in een Formule-1 stappen en 'n Grand Prix winnen. Maar tenslotte moet toch blijken dat ik ook in een auto snel ben, sneller dan de meeste anderen. Anders begin ik er echt niet aan."

Ook autoracen doet Phil voor het financieel gewin. Al was het maar om de droomwens die hij samen met zijn vrouw Madeleine koestert te vervullen: een reis om de wereld op een eigen zeiljacht, samen met hun drie kinderen. Dat jacht is er nog niet. Wel een riante villa in Thruxton, 'n lords-and-ladies-dorp nabij Londen. Daar woont hij 's winters, zijn vakantietijd, en geniet er van het simpele thuis-zijn. In het seizoen (van maart tot september minstens) trekt hij met zijn vrouw als een moderne nomade dwars door Europa, Amerika, Japan en Canada. Bijna elk weekend wedstrijd rijden, steeds leven in spanning, praten over races die voorbij en races die aanstaande zijn, het gehuil van warm draaiende en wegscheurende motoren in de oren, de geur van benzine en verschroeid rubber in de kleren. En op ieder circuit, in alle races loert het gevaar, ligt de dood in een hinderlaag: alleen al de races op Man hebben sinds 1907 meer dan honderd slachtoffers geëist, in 1970 kwamen er zes coureurs om het leven. Phil heeft vrienden in de strijd zien sneuvelen, hij leeft met de herinnering aan coureurs (Bill Ivy, zijn grootste concurrent en kameraad) die aan hun passie ten onder zijn gegaan. Wat beweegt een joviale, soms wat kwajongensachtige jonge kerel (Phil werd op 1 januari 32 jaar), die aan geld en luxe geen gebrek heeft, die de verantwoording voor een gezin draagt, wat beweegt hem om als een voortgejaagde vluchteling van stad naar dorp, van circuit naar race te jakkeren en iedere keer opnieuw zo rap als zijn Yamaha's het toelaten langs stoepranden en strobalen, langs de altijd loerende dood te snellen? Zucht naar geld en roem alleen kan hem natuurlijk niet drijven. Phil zelf geeft het antwoord in zijn boek „Prince of Speed" (een bestseller, eerste oplaag in enkele weken uitverkocht). „Het racen is een passie voor me. Ik wil het niet missen, ik kan het niet missen. Het racen, het winnen eigenlijk want daar gaat het om, de uitdaging, dat is mijn leven." Het boek eindigt met een sportieve raad aan jonge coureurs en iedereen die hem ter harte wil nemen: „Ride always to win."

Phil rijdt om te winnen, altijd. Ook als anderen over beter materiaal beschikken. Ook als hij hopeloos ver is achter geraakt. Hij wil gewoon zo hard mogelijk gaan. Daarom is hij een van de allergrootsten, een schitterende sportman. Een vedette.

foto's
Jan Heese

tekst
Karel Kersten

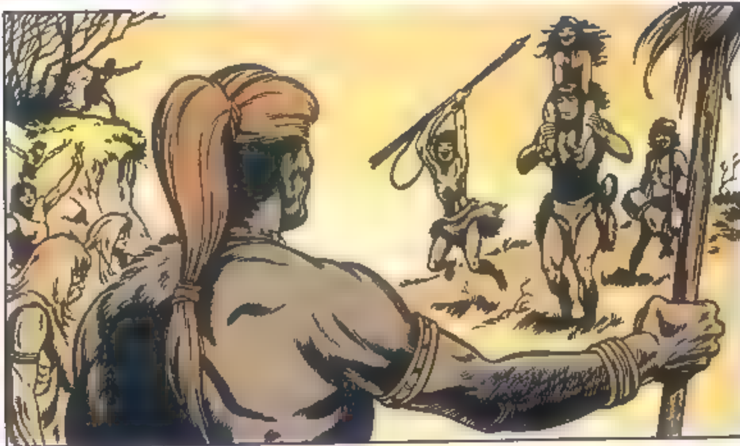
TOENGA

DOOR
E. AIDANS

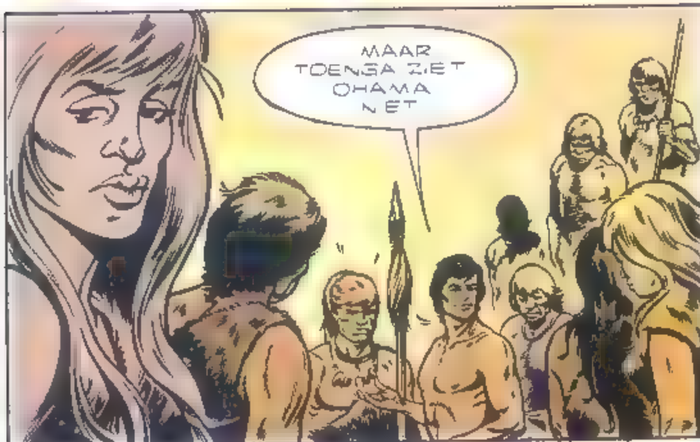
VERTALING:
KAREL KERSTEN

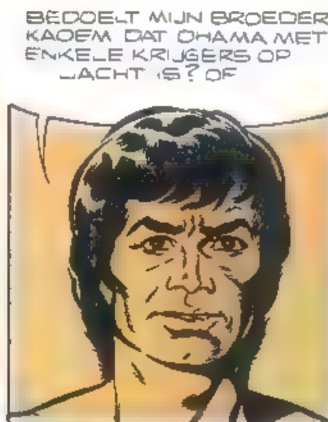

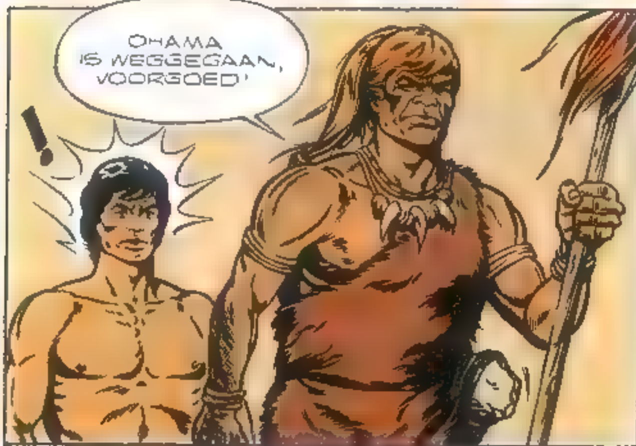

meester der mammoets

WORDT VERVOLGD

hij erbij + jij erbij + iedereen erbij!

STARFIGHTER

EASTWOOD
130 X 84

WE ZIJN BLIJ DAT WE ERBIJ ZIJN!
WAT FIJN DAT 'K IN HET DIKSTE STRIPBLAD VAN NEDERLAND ZIT!
48 PAGINA'S OK TEL MAAR NA!

Prins Valiant

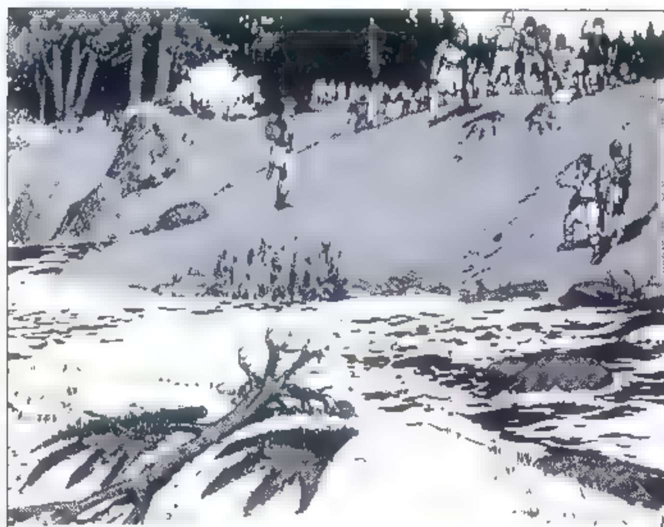
H.R. FOSTER

STRIJD OM THULE

TERWIJL VALIANT OP WEG GAAT NAAR VIKINGSHOLM OM ZIJN VADER TE WAARSCHUWEN VOOR DE KOMST VAN SKOGUL, WERKEN DE VIKINGEN ONDER LEIDING VAN NALL VALIANTS PLANNEN UIT..

ZIJ JAGEN EEN BEER EN VERSCHEUREN HET DIER, ZODAT DE INDRUK GEWEKT WORDT ALSOF REUSACHTIGE KLAUWEN HEBBEN TOEGESLAGEN.

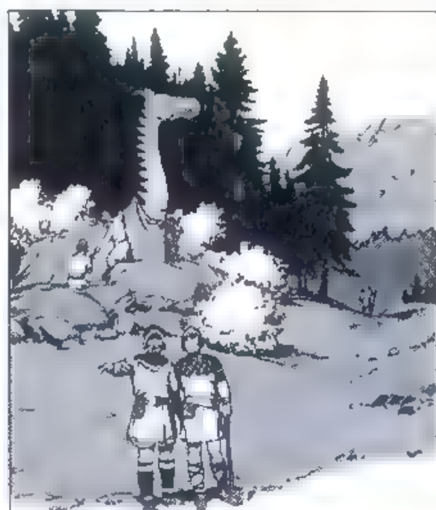
DAARNA MAKEN DE NOORMANNEN GIGANTISCHE SPOREN ,ALLEEN EEN MONSTER KAN ZULK EEN SPOREN ACHTERLATEN... DE KRIJGERS VAN SKOGUL ZIJN DOM, WREED EN BIJGELOVIG ..

ALS SKOGUL EN DE REST VAN ZIJN LEGER DE VERSCHEURDE BEER EN DE SPOREN VAN HET 'MONSTER' ZIEN, RAKEN DE KRIJGERS IN PANIEK.. ZIJ SCHREEUWEN DAT ZE NIET VERDER WILLEN, MAAR SKOGUL SLAAGT ERIN ZIJN HEERSCHAPPIJ MET HET ZWAARD TE HANDHAVEN...

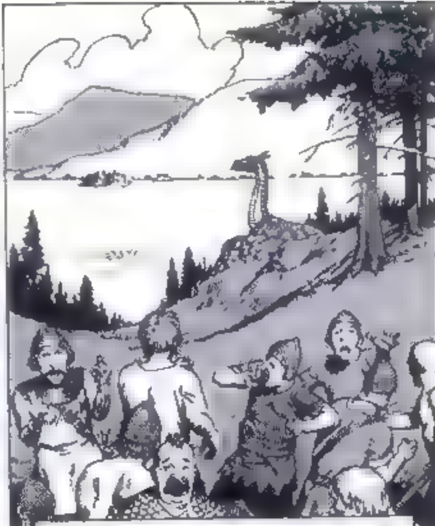

NALL EN ZIJN MANNEN ZIJN IN TRONDHEIM AANGEKOMEN, WAAR ZIJ WAARSCHUWEN VOOR DE OPMARS VAN SKOGUL DAN ZIET NALL OP 'N WERF DE DRAKEKOP VAN EEN SCHIP LIGGEN EN HIJ KRIJGT 'N IDEE...

NAAST DE WEG WAARLANGS SKOGUL NADERT, MAAKT HIJ EEN AFSCHR KWEKKEND MONSTER...

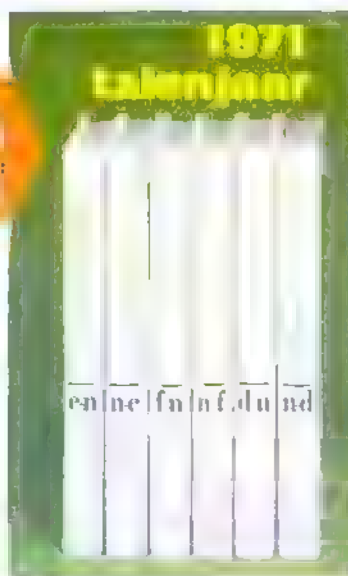
EINDE VAN DEZE EPISODE

take it easy

(geen paniek...)

Niemand hoeft meer in paniek te raken over een Engels woord, een Engels begrip dat we niet hup-twee bij de hand hebben. Voor iedereen en overal is er nu het

prisma handwoordenboek nederlands-engels

Samen met het deel Engels-Nederlands (ook nog verkrijgbaar) van de mooi uitgevoerde serie Prisma Handwoordenboeken geeft de Engelse taal bijna geen problemen meer: bij het huiswerk, op kantoor, op vakantie.

In 1971 verschijnen bij de GP-Boekenclub zes delen in de serie PRISMA HANDWOORDENBOEKEN twee delen Engels, twee delen Duits en twee delen Frans. Samen vormen deze PRISMA HANDWOORDENBOEKEN een grijpklare bibliotheek van 3 x 20.000 woorden die we als modern mens en goede buur dagelijks nodig hebben.

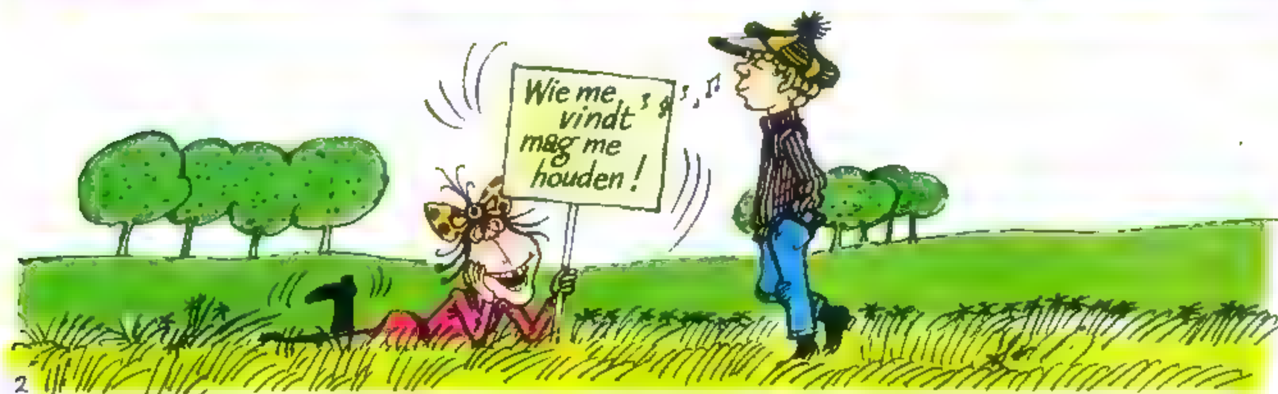
Verkrijgbaar bij de GP-wederverkoper

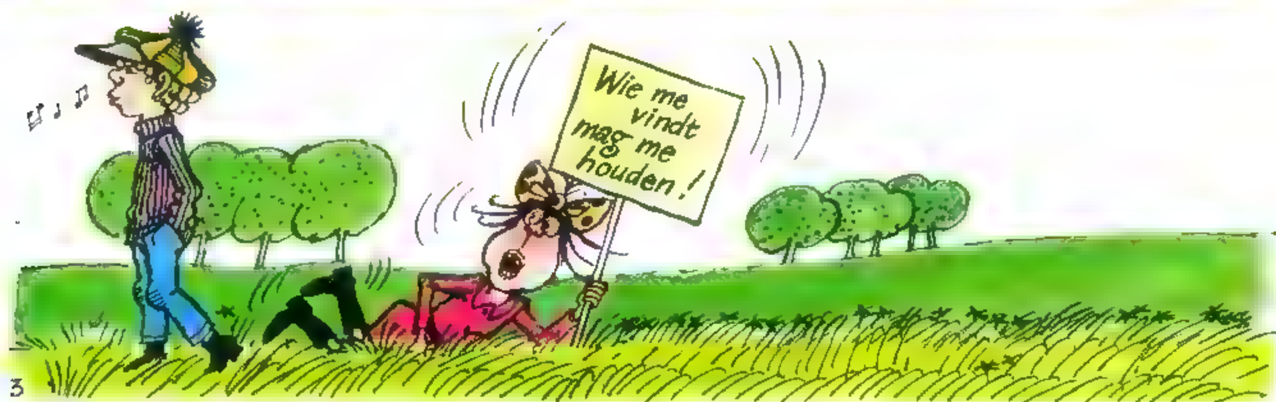
Zie je de wederverkoper niet, bestel dan per briefkaart bij De Geïllustreerde Pers N.V., Postbus 497, Amsterdam Het boek wordt dan spoedig thuisbezorgd.

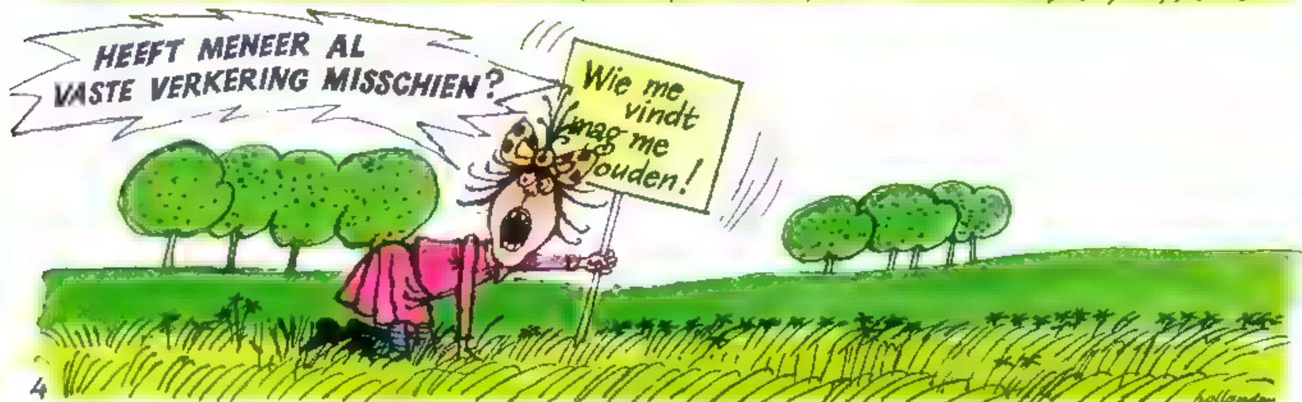
Rosie Geur en Manus Gein

Abraham Zwinskyenskowkovitch–Piastolkinofortortiloff jr.

puzzelen met TOENGA

HET HEEFT FIKS GESNEEUWD EN IN DE SNEEUW STAAN TALLOZE SPOREN. VAN IEDERE DIERENSOORT ZIE JE 4 DEZELFDE SPOREN. MAAR... VAN TWEE DIERSOORTEN ZIJN ER MAAR 2. WELKE?

BUNZING · FAZANT · HAAS · MARTER · VOS · KAT · EGEL · GANS · EEKHOORN

DOOR JAN MEULENDIJKS · SAMENSTELLING: RICHARDS STUDIO

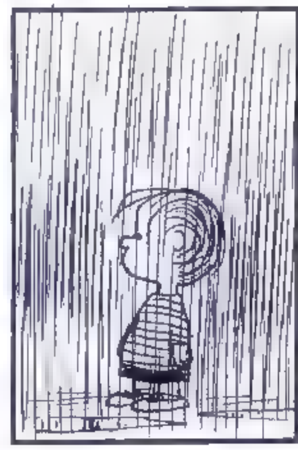
PEANUTS

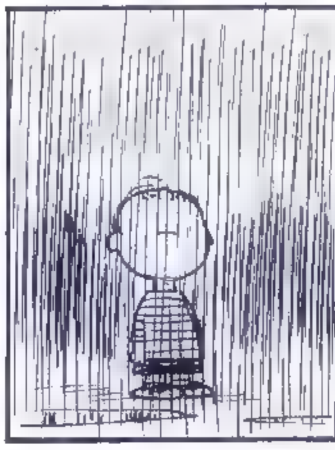
DOOR SCHULZ

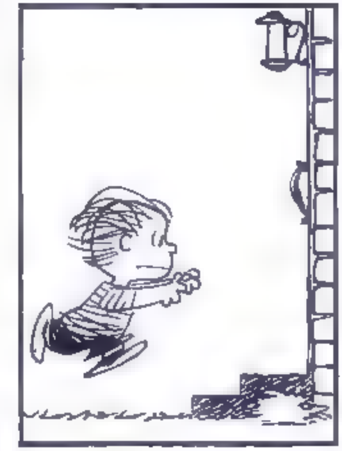

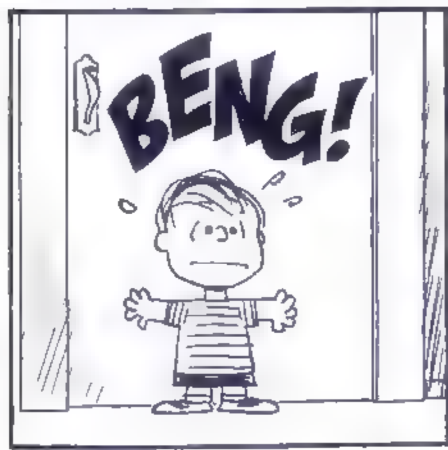

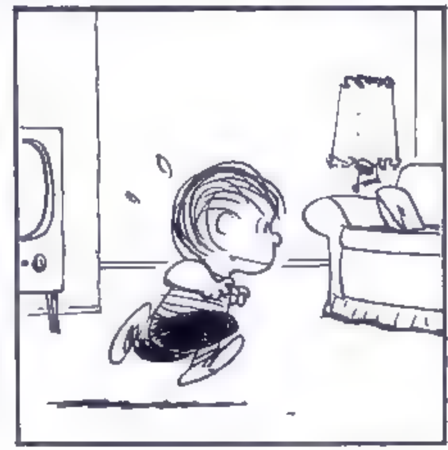

pep uithaler

GEORGE BAKER

voor v.l.n.r.
George The
George Baker
en Jan Visser
achter v.l.n.r.
Jacques Greuter
en
Jan Hop

SELECTION

FLIPPIE FLINK

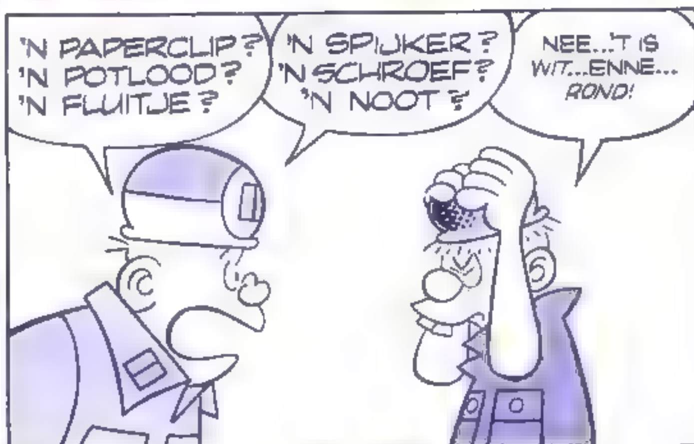

pep spotter

door

Willy Lohmann

Bij wijze van spreken!

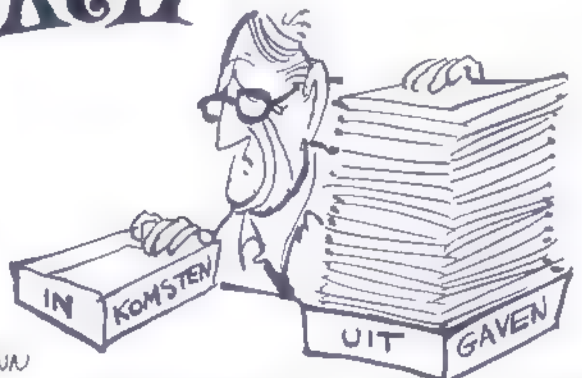

DE LAWINE

door Quint illustratie Jos Looman

Vaag — ver weg — hoorde hij schreeuwen. Hij luisterde ontdaan. Het was angstig en benauwd schreeuwen van iemand die in een ravijn lag of op een onbeklimbare piek zat en die afhankelijk was van hulp van anderen maar er waren geen anderen. Het geschreeuw werd luider en luider, totdat het tot Ivo doordrong dat hij het zelf was die schreeuwde. Zijn mond klapte dicht.
Natte koude sneeuw bedekte zijn gezicht, zijn keel, zijn handen. Eerst was zijn lichaam warm, bijna heet geweest onder het gewicht van iets kolossaals, maar nu begon een knagende kou in hem omhoog te kruipen. Hij huiverde. Een dun straaltje ijskoud water begon zijn kraag binnen te sijpelen. Zijn lichaamswarmte bracht de sneeuw tot ontdooien en sneeuw was overal om hem heen, bedekte hem, was zijn bed en deken.
Langzaam, tegen de druk in, bewoog hij zijn armen. Er ontstond wat ruimte en toen nog wat meer. Hij begon te graven. Waarheen? Hij groef zich met een trage armslag, als een loodzware zwemmer door de losse sneeuw omhoog, maar wáár was omhoog? Hij lag stil en ademde moeilijk. Het was verbazend dat hij in dit graf van sneeuw nog kon ademen. Hoelang nog? In paniek gooide hij zijn hoofd achterover, zoals een zwemmer zou doen en zijn schedel brak de oppervlakte van de sneeuwlaag die twintig meter diep was.
Die ochtend was hij wakker geschrokken in de berghut door de opgewonden stemmen van de gids en zijn twee kameraden en daar boven uit had hij het doffe boem-boem van de sneeuw gehoord. Het geluid maakte hem niet onrustig. Hij kleedde zich slordig aan en glipte naar buiten, de kou in, om over te steken naar het kleine houten toilethuisje dat los van de berghut stond.
In het toilethuisje luisterde hij naar de wind, terwijl hij afwezig naar de fijne poedersneeuw keek, die door de kieren binnen stoof. Eigenlijk was de vloer van het hokje al aan het trillen en schudden voordat hij het aanrollende lawaai hoorde. De binnenstuivende sneeuw werd een witte mist, terwijl de planken doorbogen onder de druk van iets groots en logs, iets ontzaglijks... en het volgende moment begon het huisje in zijn geheel te kantelen.
Het toilethuisje had hem gered. Het was zo'n stevig klein hok, dat het de eerste klap doorstond en toen werd het domweg door de aanrollende sneeuwmassa's meegevoerd, kantelend zonder te breken en Ivo in het huisje stond nu eens op zijn hoofd, dan weer op zijn voeten, zonder dat hij zich werkelijk bezeerde – daarvoor was de ruimte te nauw. Een reusachtige hand mepte het houten geval als een kaatsende bal voor zich uit. Een lawine kwam omlaag donderen vanaf de helling en bedolf alles wat zich niet liet meevoeren en toen het oorverdovende tumult eindelijk ophield, maakte het huisje met Ivo erin een laatste trage val en barstte open en Ivo rolde eruit, een witte mistige stilte binnen.
Nu kwam hij als een blinde mol uit de sneeuw kruipen, klappertandend en rillend, maar ongedeerd. Hij staarde verblind om zich heen en zag dat het aanzien van de aarde veranderd was. De zon scheen neer op een onafzienbare vlakte van sneeuw, waaruit stukken steen of hout opstaken, hier een boomkruin, daar de wortels van een losgerukte en meegesleurde boom. Ivo staarde omhoog langs de helling, waar op een plateau de berghut moest staan. Maar er was geen plateau meer. Sneeuw. Niets dan sneeuw. De berghut was erdoor bedolven en in de berghut zaten zijn kameraden en de gids.
Ivo staarde. Wat moest hij doen? Ze moesten worden uitgegraven, zo vlug mogelijk. Hij moest hulp gaan halen in het dorp. Ivo keerde zich om, nog tot zijn middel in de sneeuw en tuurde de helling af, omlaag, naar de vallei. Een diepe kloof scheidde hem van het dorp in de vallei.
Na drie, vier stappen in de sneeuw zag hij in dat hij het nooit zou halen. Telkens zakte hij meer dan een meter weg, soms zelfs tot aan zijn schouders. Hij hijgde en kreunde van de inspanning. In de verte steeg de rook op uit de schoorstenen van de dorpshuizen, waar blijkbaar niemand de lawine op de berghelling bemerkt had. Waarom ook; het dorp werd door de diepe kloof beveiligd. Lawines, van klein tot groot, ploften omlaag uit de hoogte, maar vormden alleen een bedreiging voor skiërs.
Ivo begon te zweten. Hij moest het dorp zien te bereiken. Zonder hem zouden de anderen niet gered worden. Maar voorlopig zaten ze veiliger dan hij, mocht hij aannemen. Als hij na zonsondergang niet onderdak was, liep hij de kans dood te vriezen. Weer ploegde hij een paar stappen door de sneeuw, maar het was ondoenlijk. Toen dacht hij aan het kapotgeslagen hok. Planken! Sneeuwschoenen. Grimmig keerde hij terug, stap voor stap in de kuilen die hij al gemaakt had, en daarna begon hij op de tast te zoeken. Zijn hand vond een gladde plank, trok die te voorschijn. Een ski. Lang, plat, van voren licht gebogen... Een *ski* die vanochtend tegen de berghut had gestaan, naast de andere.
Hij begon ongelovig te lachen. Daarna dook hij als een mol de sneeuw weer in, tastend, zoekend. Na een half uur van radeloosheid en verbeten opnieuw beginnen, vond hij een skistok. Maar een tweede ski-lat vond hij niet.
De zon weerkaatste rood in het metaal, het rood van een zon die zijn warmte verliest en op weg is naar de horizon.
Ivo tuurde de steile helling af, zag de opstekende kruinen en gigantische wortels, de rotsblokken en spleten... Hij was een goed skiër maar geen virtuoos. Hij had slalom en schansspringen gedaan, maar dit was iets heel anders. Zou het te doen zijn? Zou hij de afdaling wagen op één skilat? Hij schudde zijn hoofd nog, terwijl hij de ski onderbond.

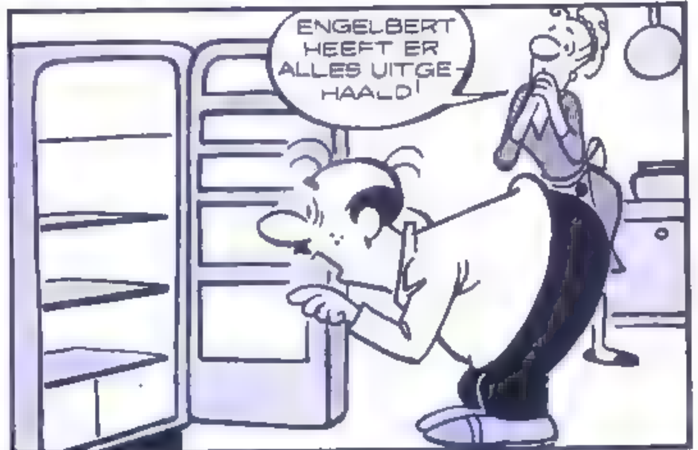
Hoe vaak hij gevallen was, overeind gekrabbeld, weer gevallen, hij wist het niet. Maar hij schoot aardig op. Hij begon er, zo bedacht hij grimmig, de slag van te pakken te krijgen. Een smak tegen een rotsblok had hem slechts wat schrammen bezorgd en een andere val overleefde hij met een blauwe scheen in plaats van een gebroken enkel... Geluk. Voor sommige mensen kan het geluk op één dag niet op. Hij zette zich weer af en kreeg algauw vaart, glijdend, springend, telkens behendig een *temposchwung* toepassend om niet te blijven steken in de rulle sneeuw.
De zon begon weg te zinken achter het dorp en het rode licht verblindde hem. De wind bevroor het zweet op zijn gezicht tot een pijnlijke korst. Maar eindelijk ging hij werkelijk snel. Ja zelfs sierlijk. Hij ontweek een gigantisch rotsblok en zag de helling nóg steiler worden, maar dacht er niet aan, af te remmen. Straks zou hij geen enkel obstakel meer kunnen onderscheiden in het donker. Sneller. Nu ging hij zo snel als hij gewoonlijk op twee latten kon. Toen nog sneller. Wind suisde langs, hij genoot. Die paar seconden waarop hij als een vogel omlaag wiekte over de helling, sneller dan ooit, zonder besef van wat er werkelijk gaande was... nooit zou hij het vergeten.
Toen brak de betovering. De waarheid was dat de berghelling onder zijn ski's in beweging was gekomen, onder hem voortgleed als een roltrap. Hij skiede op een bewegende sneeuwplak die ver voor hem uit in duizend stukken brak en in de kloof stortte. Nu bereikte het daverende kabaal van de afbrokkelende sneeuwplak zijn oren.
Ivo moest maken dat hij van de enorme sneeuwplak afkwam voordat hij meegesleurd werd, de afgrond in. De glijdende plak had een doorsnee van wel honderd meter en de snelheid nam per seconde toe. Hij skiede domweg op de top van een lawine. Het was alsof hij zwom in een razende stroomversnelling, die eindigen zou in een waterval. De sneeuw rondom hem begon al te brokkelen. Grote barsten ontstonden als bij toverslag en afzonderlijke brokken sprongen los, kantelden en vormden gevaarlijke obstakels. Op zijn ene koddige lat moest Ivo maar zien dat hij de scheur bereikte, die de stromende sneeuw scheidde van de vaste laag. De rivier van sneeuw voerde hem zo snel mee dat hij zich moest inspannen om op de been te blijven... Vallen betekende een zekere dood. Hij zou zijn nek breken, bedolven worden, of doodvriezen. Ivo balanceerde op zijn ène ski en probeerde al niet meer van die bewegende sneeuwplak af te komen. Met grote ogen tuurde hij star voor zich uit, terwijl hij de laatste honderd meters aflegde. Toen werd de ski onder hem weggetrokken, hij kreeg een duw, hij tuimelde door de lucht en belandde met een smak in een diepe sneeuwlaag.

De eenzame skilat pronkt nu aan de wand van Ivo's woonkamer. Het verhaal van zijn tocht op één ski omlaag om hulp voor zijn vrienden te halen, ging van mond tot mond. Maar als hij vertelt van de lawine waarop hij meeskiede bijna het dorp binnen, dan kijken de mensen een andere kant op om hun ongelovige lachje te verbergen. Toch was het een meevaller, geven ze toe dat juist die dag een tweede lawine zo'n beetje de hele kloof met sneeuw vulde. Ivo kon op zijn ski de kloof oversteken en nog vóór het donker was, gingen in het dorp de eerste redders op pad met honden en lantaarns. Maar het duurde nog bijna twee dagen voordat de berghut was uitgegraven. De gids en de twee skiërs kwamen er met de schrik vanaf, als je de twee nachten in die bedolven hut niet meetelt. Hoe ze die verschrikkelijke nachten zijn doorgekomen, daar spreken de mannen liever niet over. Het is voorbij en het is goed afgelopen. Ze praten liever over Ivo en zijn ene ski... Ivo, de lawine-ruiter.

Engelbert

LATER...

NATUURLIJK, HIJ IS SLIM, MAAR DAT BETEKENT NIET DAT IK HEM NIET DE BAAS ZOU KUNNEN BLIJVEN!

MINI-MARCOS rasechte zelfbouw-GT

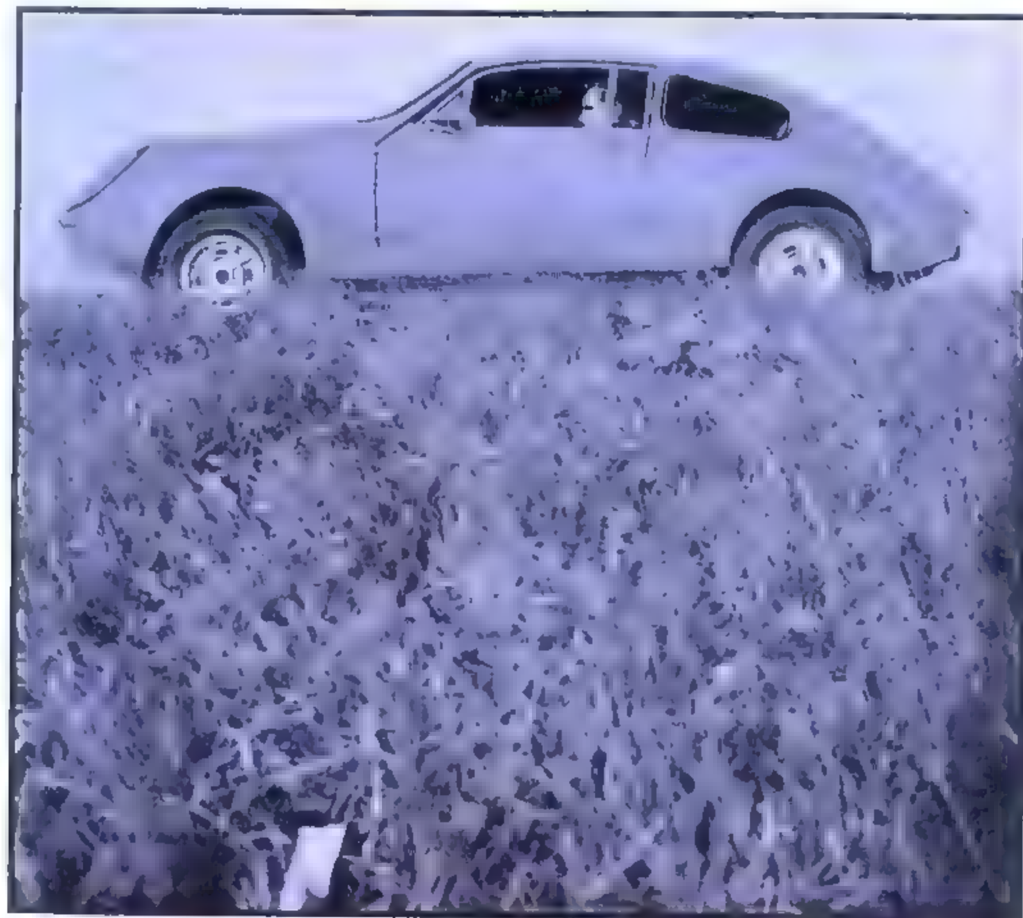
Je hebt: een BMC mini (Austin of Morris) van gevorderde leeftijd, waarvan je eigenlijk iets aparts zou willen maken. In een mini rijdt immers Jan en alleman rond. Of je koopt bij een sloper (voor zeg maar f 150) een total loss minitje, waarvan het chassis evenwel nog zeer bruikbaar is. Op het chassis van die sloop- of loopmini bouw je (als je een handige knaap bent) in een paar weken tijds een regelrechte GT-carrosserie die je via de importeur bestellen kunt bij de fabrikant, Marcos Cars Components Limited, Bradford-on-Avon, Wiltshire, Engeland. Het resultaat: een waarlijk opzienbarend automobieltje waaraan de voormalige sloopconditie of ouderdom niet is af te zien. Inderdaad, een rasechte GT! Met bucket seats, sportief korteslag-pookje, houten racestuur, klokjes en metertjes en meer van dat spul waarmee klasse-produkten van BMW tot Lamborghini zijn uitgerust. Bekijk de foto's maar eens: deze Mini-Marcos (zoals hij officieel heet) is eigenzinnig van lijn, doet snelheid en pit veronderstellen, is een soort van alternatieve gebruikswagen. De prestaties van deze leuke eigenbouw zijn natuurlijk afhankelijk van de krachtbron die je in het vooronder plaatst:

met 'n 848 cc Seven-trekker scheur je minder snel dan met een opgefokte Cooper-motor, da's duidelijk. Pikante bijzonderheid van deze exclusieve mini is dat je weggliggingseigenschappen en rijgedrag geheel naar wens kunt regelen: chassis en krachtbron, overbrenging en schakelmechanisme van de mini lenen zich bij uitstek tot een persoonlijke aanpak (schokbrekers, opvoersets, wegliggingset, speciale veren, stabilisators). Maar wat je ook aan de motor en zo mocht knutselen, in de praktijk zal het resultaat steeds een tikkeltje beter zijn dan wat met een orthodoxe mini te behalen is. Immers de carrosserie (kunststof) van de Mini-Marcos is beduidend lichter, terwijl de vorm aerodynamisch heel wat gunstiger is dan het schoendoosmodel van de BMC-mini. Anders gezegd: deze Mini GT met alles wat d'rop en d'ran hoort als bouwpakket franco-thuis. Zelf in elkaar zetten geeft natuurlijk de meeste voldoening, maar als je dat niet aandurft, kun je het in een garage laten doen. Je bent dan nog altijd goedkoper uit dan wanneer je de Mini-Marcos als kant-en-klaarprodukt aanschaft. Maar hoe je aan je Mini-Marcos GT komt, je hebt er een exclusief en opzienbarend sportwagentje aan

foto's
Dick de Boer

tekst
Ed Smits

Roodbaard

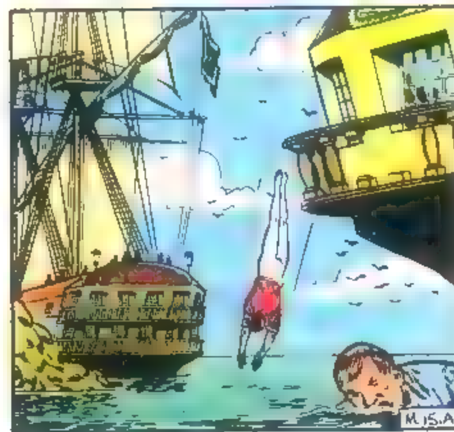
TEKST:
CHARLIER
TEKENINGEN:
HUBINON
VERTALING
JAN DE ROOIJ

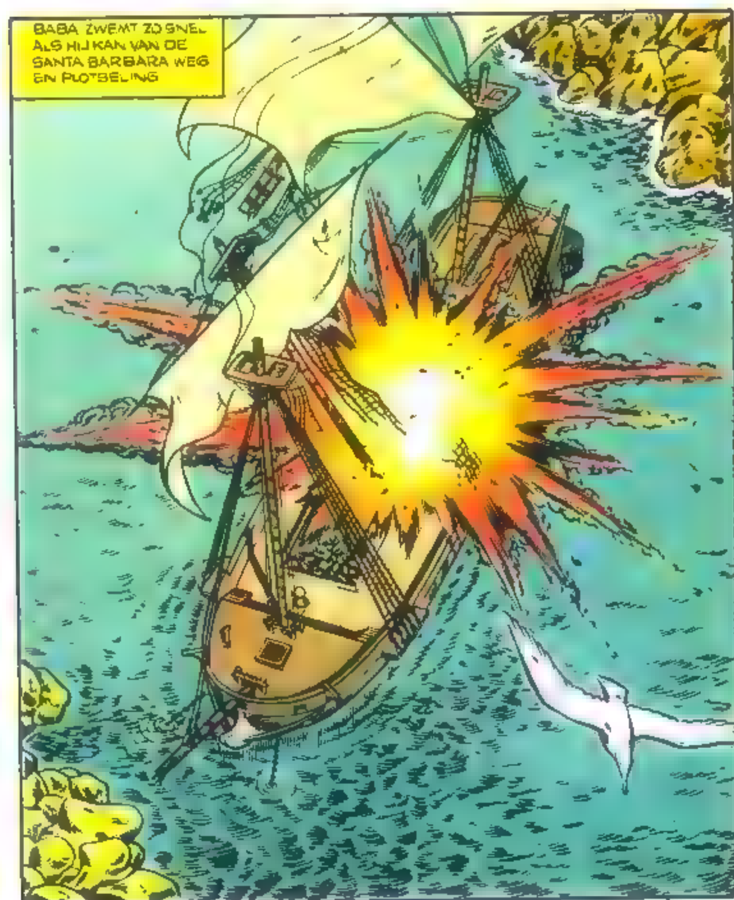

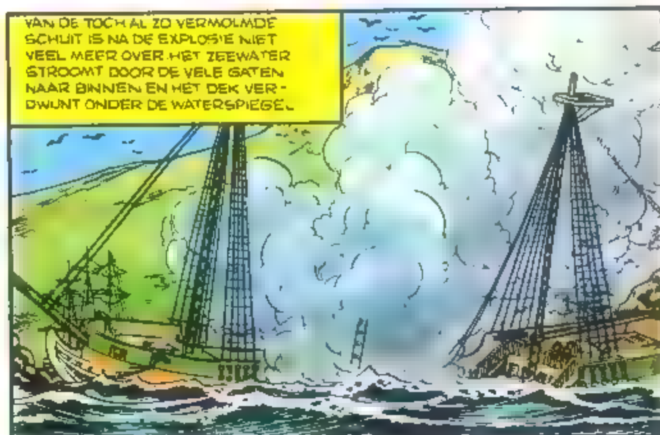

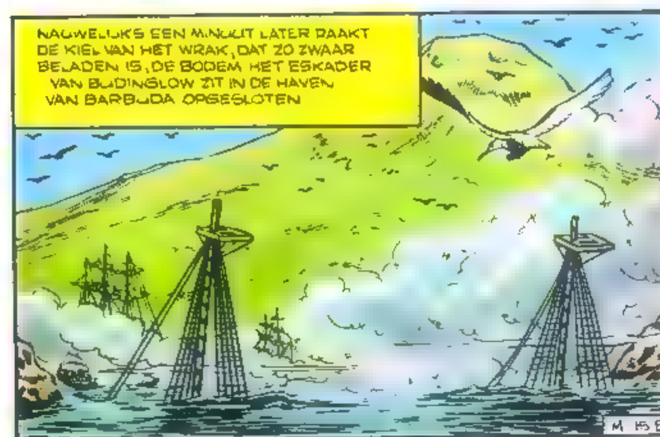

DE AFREKENING

De vloot van de gea leerden w eens en voor a t jd met Roodbaard afrekenen Erik roept daarom de hulp van Stark le Noir in

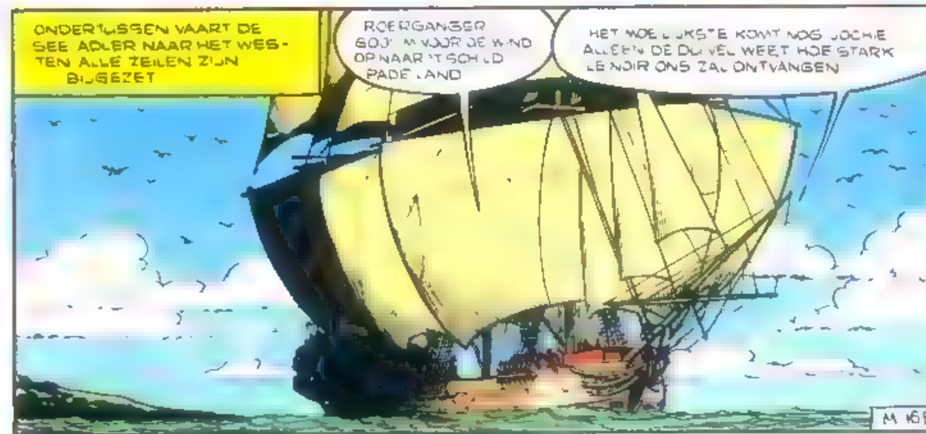

Roodbaard

VIER DAGEN LATER KRIJGT DE SEE-ADLER, VOORTGEDREVEN DOOR 'N STEVIGE OOSTENWIND, 'T SCHILDPADEILAND IN ZICHT

KAMPANJE LAND IN ZICHT RECHT VOOR DE BOEGSPRIET

DAT IS HET EILAND VAN DIE VRIJBUITER, JOCHIE! MAAR ALS WE ZONDER MEER HUN HAVEN BINNENVAREN, BOREN ZE ONS NATUURLIJK WEL METEEN DE GROND IN!

DUIVELS! WAT NOU ?

O

E

S

Porto Rico

Barbuda

MOET JE EENS KIJKEN WAT IK DE ZEILMAKER VANNACHT HEB LATEN MAKEN! HMMM ... ALS WE DIE VLAG HIJSEN ZULLEN ZE ONS WEL ALS VRIENDEN BESCHOUWEN!

M.17.A.

EVEN LATER

OOOH! ALLE BOKKEPOTEN! DE DE VLAG VAN MIJN VADER!

HE! HE! HET BEGINT EROP TE LIJKEN DAT DIE PIRATENVLAG NOG NIETS VAN Z'N VERSCHRIKKELIJKE MACHT VERLOREN HEEFT! GEEN KANONSCHOT! HA! HA! HA! ZE WETEN NIET WAT ZE ZIEN!

KIJK DAAR EENS, JOCHIE! DIE LOGGER IS VAN STARK LE NOIR! HIJ IS IN ELK GEVAL OP 'T EILAND!

HÉ! BABA DRIEPOOT! OP DE KADE STAAT EEN HEEL ONTVANGSTCOMITÉ!

HMM DAAR MAAK IK ME ONGERUST OVER

ONDER DE SCHRIKWEKKENDE BESCHERMING VAN DE VLAG MET HET DOODSHOOFD VAART DE SEE-ADLER TWEE UUR LATER DE HAVEN VAN HET SCHILDPADEILAND BINNEN ... 'T SCHILDPADEILAND! ALLEEN DE NAAM VAN DIT BERUCHTE BOEKANIERSEILAND BOEZEMT AL TWEE EEUWEN LANG DE ZEELUI VAN DE NIEUWE WERELD SCHRIK IN. HET IS DE ONKWETSBARE SCHUILPLAATS VAN 'T RAPALJE VAN 'T CARIBISCHE GEBIED

M.17.B.

WAT LATER

ZO JONGEN! BEN JIJ DE KAPITEIN VAN DAT SCHIP ?

BEN JE SOMS LEVENSMOE ? ALLEMACHTIG HOE DURF JE DE VLAG VAN ROODBAARD TE VOEREN ? WAT EEN BRUTALITEIT!

IK BEN Z'N STIEFZOON! EN DIT ZIJN Z'N OUDE VRIENDEN BABA EN DRIEPOOT!

ZO ? WEL, IK ZAL JE EEN GOEDE RAAD GEVEN, KNAAP GA AAN BOORD EN LICHT ZO SNEL MOGELIJK HET ANKER OP TORTUGA* ZIJN WE NIET ZO OP ROODBAARD GESTELD!

* SCHILDPADEILAND.

M.17.C.

DE AFREKENING

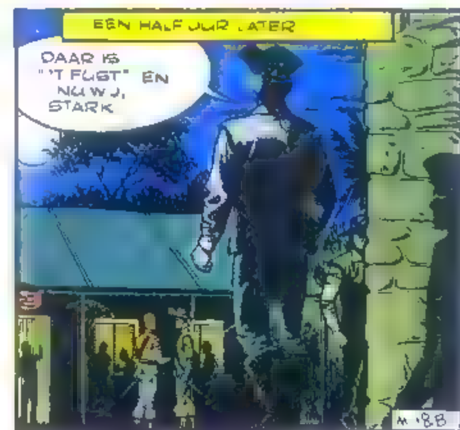

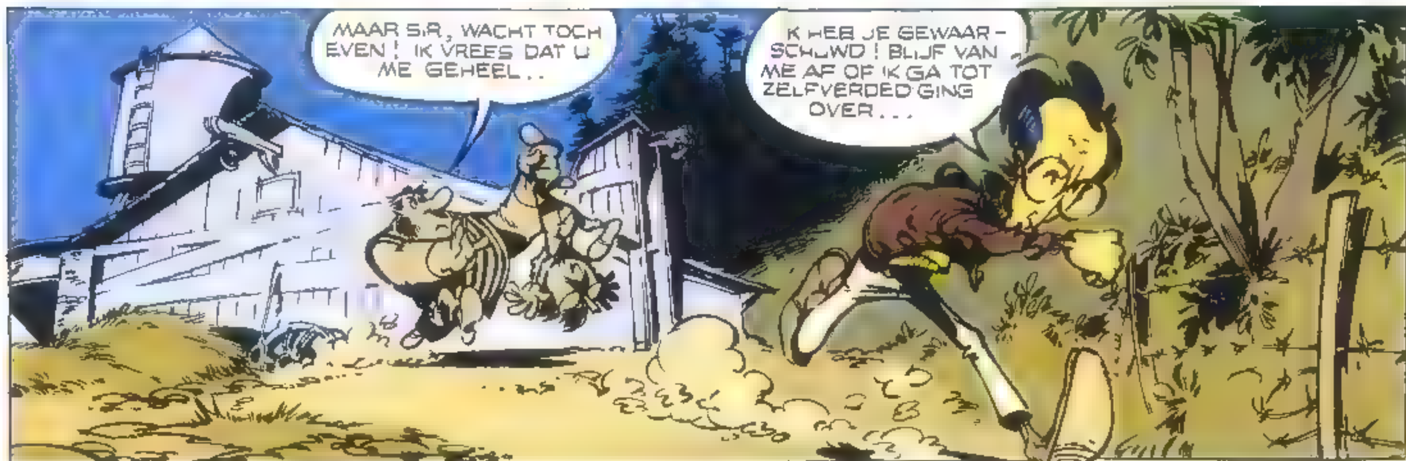

WORDT VERVOLGD

WELLINGTON WISH

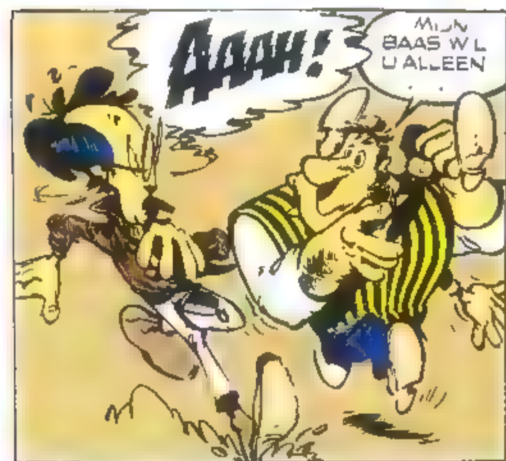
TEKST EN TEKENINGEN FRED JULSING

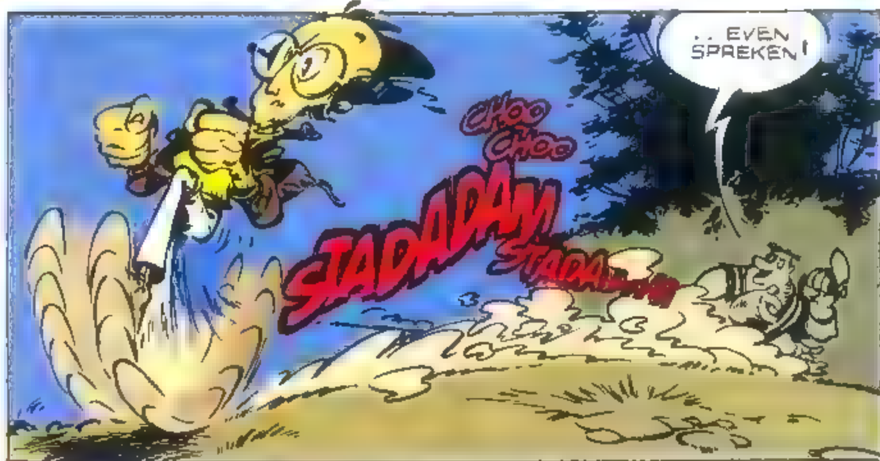

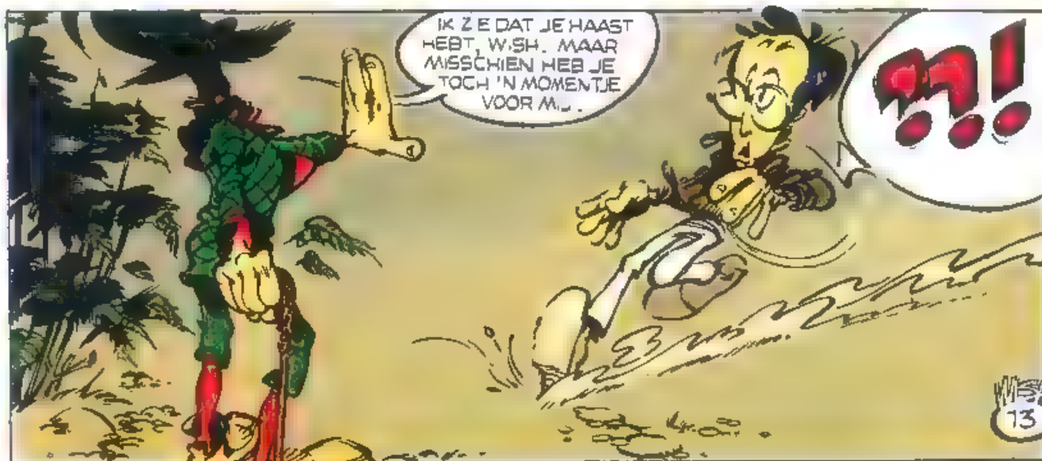

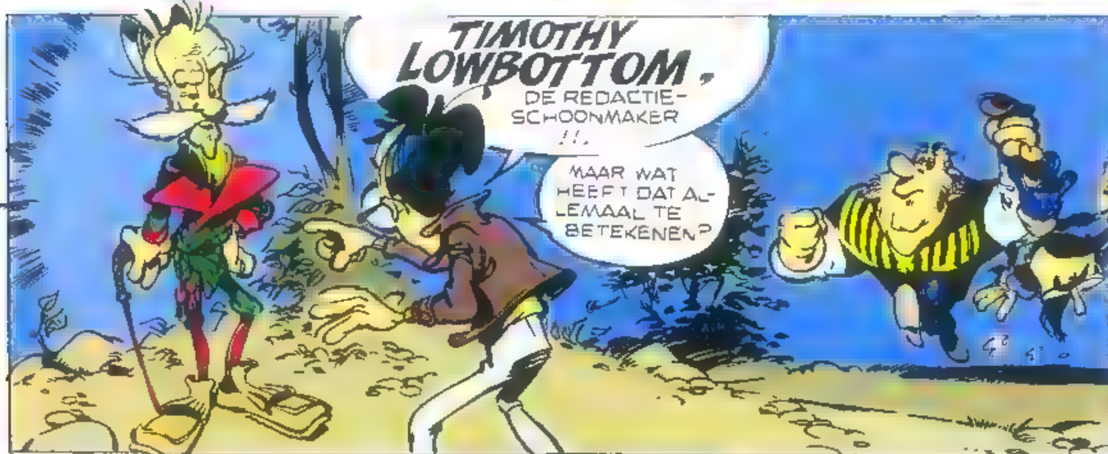
onze man in TRISTAN DA CUNHA

Ern e een agent va i de Br tse veilighe dsd enst, en Wellington zi n op brute w jze ontvoerd De laatste probeert te ontvluchten

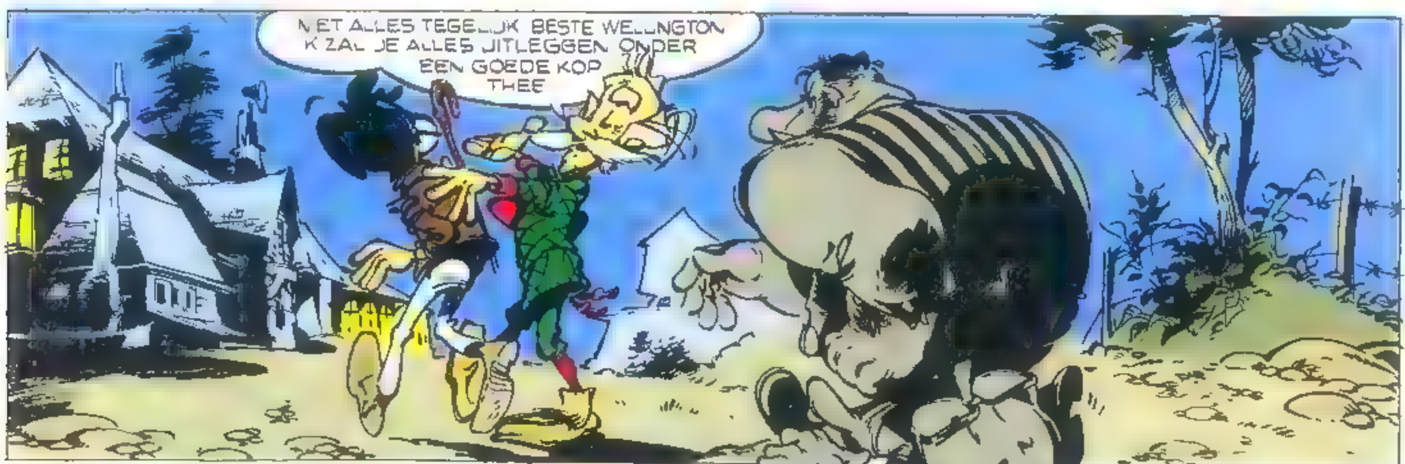

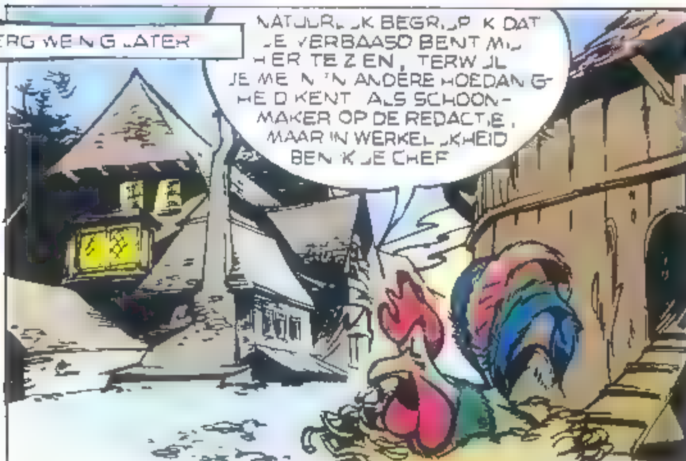

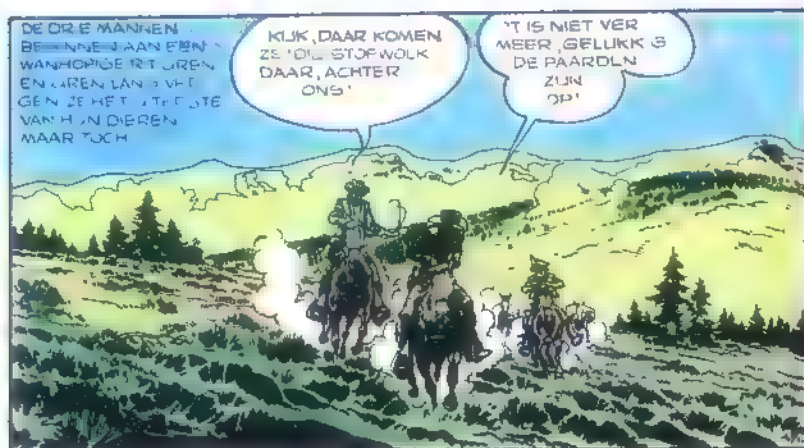

WORDT VERVOLGD

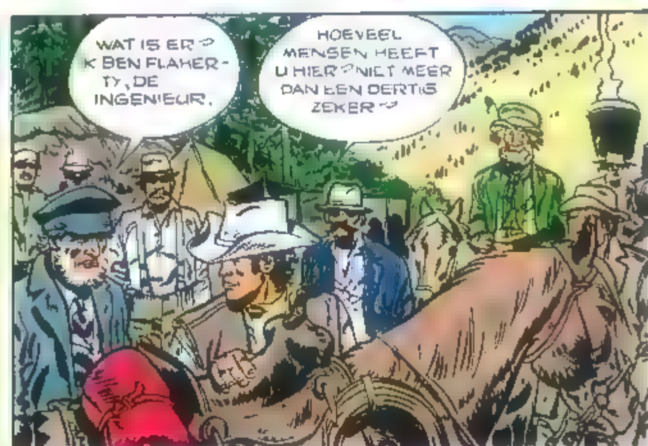
BLUEBERRY

TEKST: GIRAUD
TEKENINGEN: CHARLIER

HET IJZEREN PAARD

Door toedoen van de slimme Jimmy MacClure weet Blueberry een behoorlijke voorsprong te krijgen op de woedende Indianen

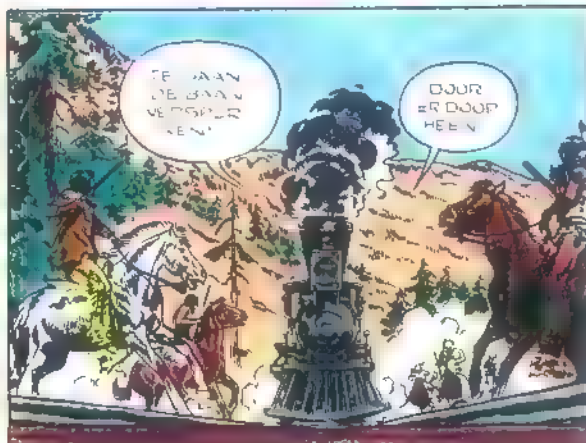

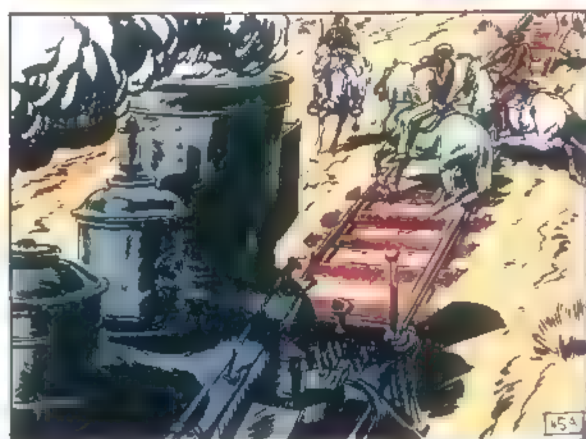

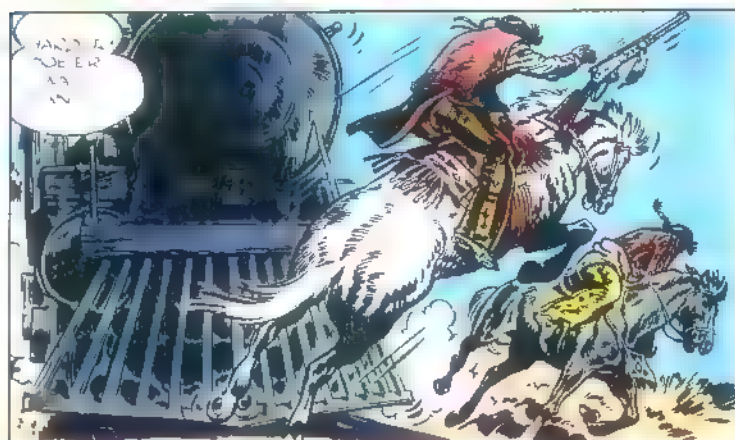

BLUEBERRY

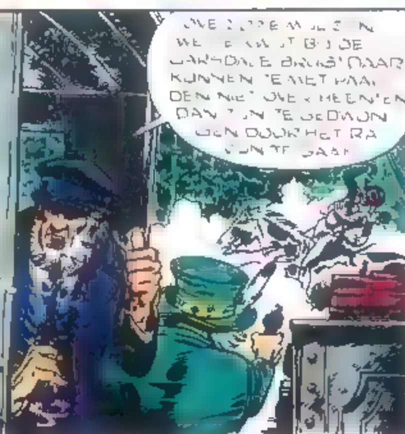

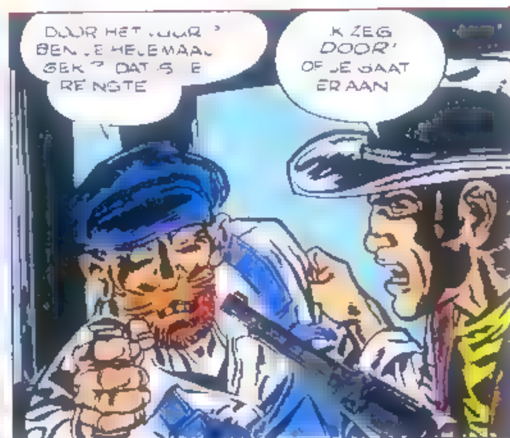

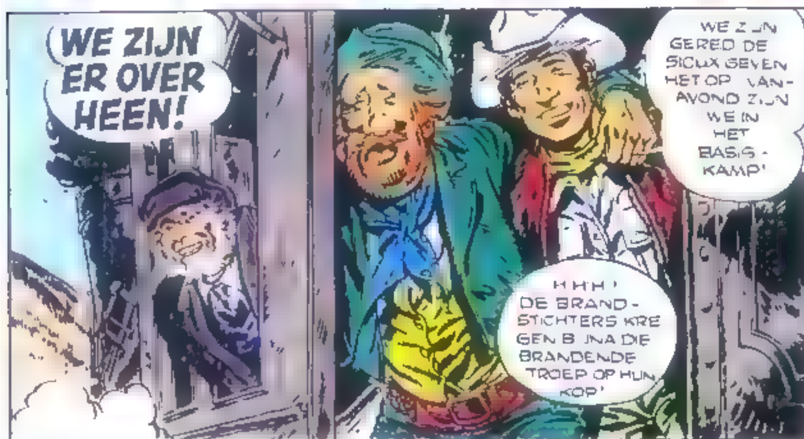
HET IJZEREN PAARD

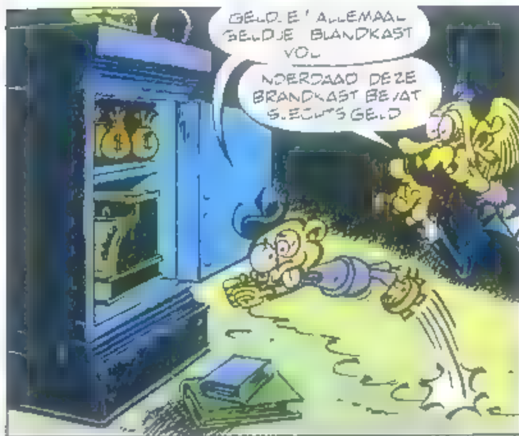

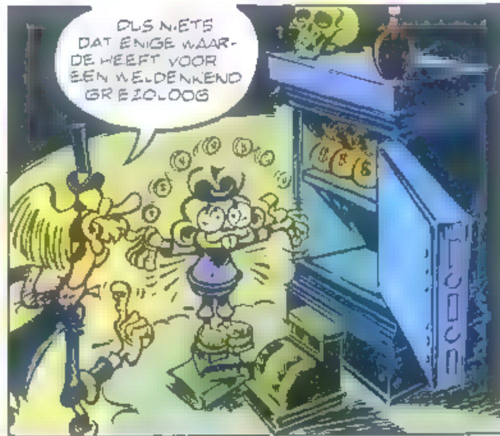

AMBROSIUS

GELD, E' ALLEMAAL GELD! JE BRANDKAST VOL
INDERDAAD DEZE BRANDKAST BEVAT SLECHTS GELD

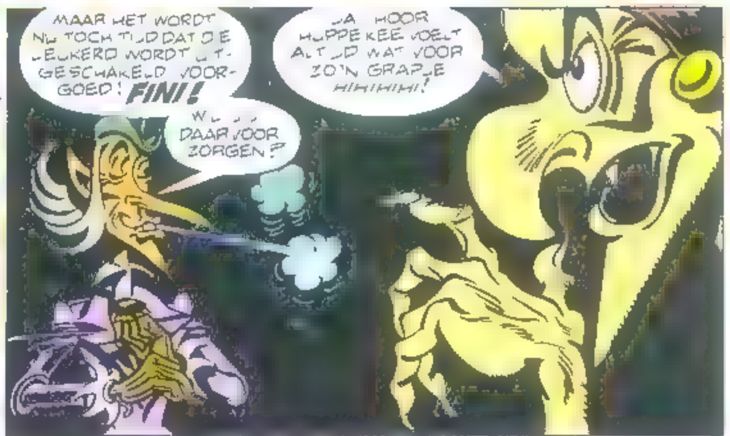

DUS NIETS DAT ENIGE WAARDE HEEFT VOOR EEN WELDENKEND GREZOLOOG

KOMAAN, HONG TONG STAAK DAT KINDERACHTIG GESPEEL MET MUNTJES ALS IK NIET BETER WIST, ZOU IK HAAST DENKEN DAT HET JE SLECHTS OM GELD TE DOEN WAS

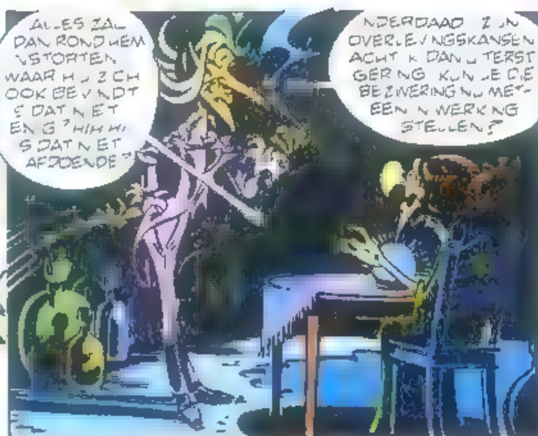

HET WAS DIE AMBROSIUS OM GELD TE DOEN HIJ SLAAT MUNT UIT JULLIE BEZWERING ZE BETALEN HEM ERVOOR ALS HIJ WEGBLIJFT MET ZIJN SPOOKSELS!
HIHIHIH.

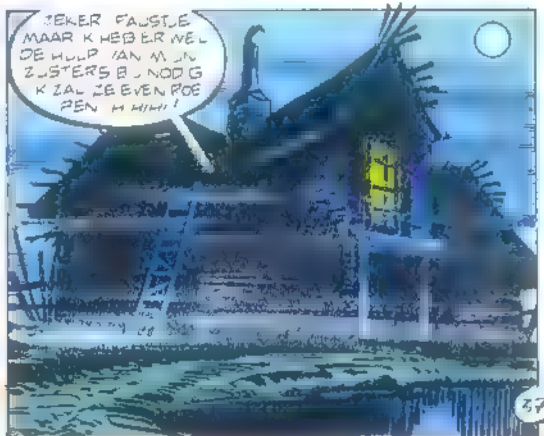

DAT IS NIET OM TE LACHEN, HUPPEKEE HIJ BECONCURREERT DE ZWARTE CIRKEL!

MAAR DAT IS TOCH EEN GRAP! HIHIHIH. IK VIND HEM TOCH ZO'N LEUKERD MET ZIJN MALLE DAS HIHIH
JA, LEUK HOOR! GRUMPF!

MAAR HET WORDT NU TOCH TIJD DAT DIE LEUKERD WORDT UITGESCHAKELD VOORGOED! FINI!
WIL JIJ DAAR VOOR ZORGEN?
JA HOOR HUPPEKEE VOELT ALTIJD WAT VOOR ZO'N GRAPJE HIHIHIHI!

IK ZAL DE "ZWARTE BEVING" OVER HEM UITSPREKEN DAT IS DE ZWAARSTE BEZWERING DIE IK IN VOORRAAD HEB!

ALLES ZAL DAN ROND HEM INSTORTEN WAAR HIJ ZICH OOK BEVINDT IS DAT NIET ENIG? HIHIHI IS DAT NIET AFDOENDE?
INDERDAAD ZIJN OVERLEVINGSKANSEN ACHT IK DAN UITERST GERING KUN JE DIE BEZWERING NU METEEN IN WERKING STELLEN?

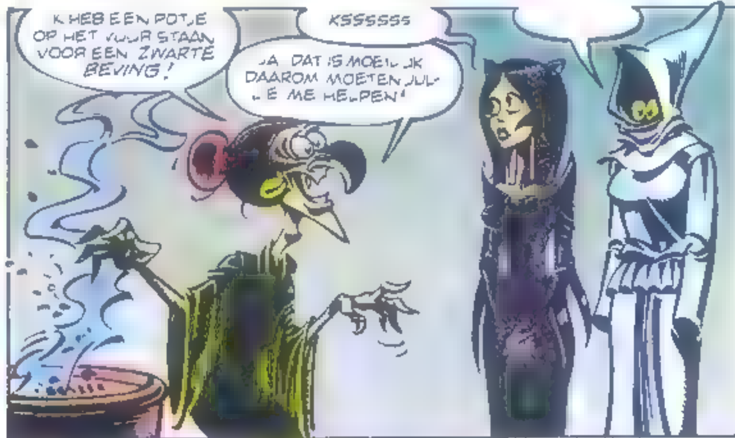

ZEKER FAUSTJE MAAR IK HEB ER WEL DE HULP VAN MIJN ZUSTERS BIJ NODIG IK ZAL ZE EVEN ROEPEN HIHIHI!

en de HEKSEN

DOOR: GIDEON BRUGMAN
TEKST: L. HARTOG VAN BANDA

Ambrosius hoopt in het huis van Faustus belangrijke griezologische ontdekkingen te doen. Hong Tong gaat meteen op de kluis af

EN DE ZUSTERS GAAN BROUWEN. DE HUT VULT ZICH MET VALE NEVELS. VREEMDE VORMEN WALMEN IN DE WASEM. HET RITSELT EN FLITSELT. EEN DUISTERE KRACHT SCHUDT AAN HET HUIS.

GIDEON + BANDA

BRRRR. IK BEN BLIJ DAT DIE BEZWERING NIET TEGEN MIJ IS GERICHT!

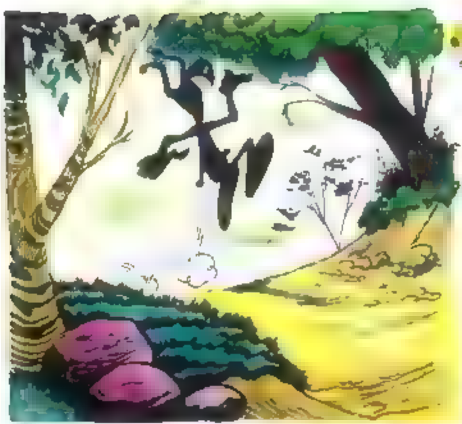
EN DE ZUSTERS BARSTEN LOS IN EEN GIEREND GELACH, DAT ZELFS DE GEHARDE FAUSTUS RILLINGEN BEZORGT!

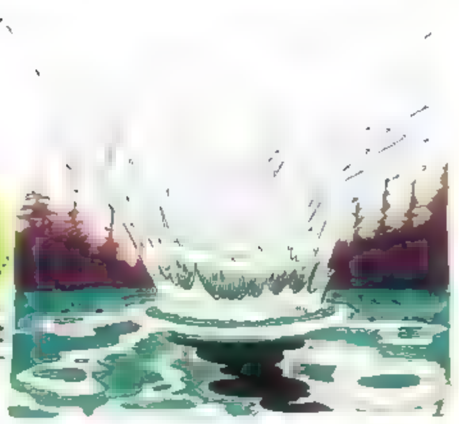
WORDT VERVOLGD

Variatie op

tekeningen: Henk Albers

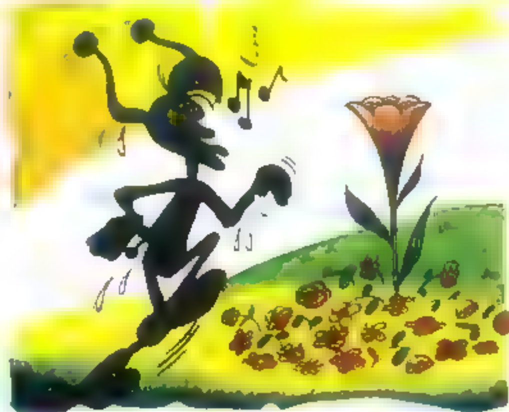

Jongens, als je soms een ventje ziet
van je reutelfleutel deutelneusje
van je dimme dom deine
zo'n guit die huppelt langs de wegen
van je reutelkeutel huppeldeutel
van je romme dom bomme
dan wed ik om 'n nik'len stuiver

dat het Tijl zal zijn
Olijk, vrolijk, vol met grollen
zie je hem langs Vlaand'rens wegen hollen
refrein, rozefroosje, bozekoosje
van je glimme glom gleine
guitje springt in de sloot, de snaak!
domoor, het is raak!

o, wat is de kwant nu nat
van je blubbel duppel huppel smubbel
Water drupt hem uit zijn mutsje
hoepel doepel roepel plats plats, plats
maar fluks klimt ons baasje aan de kant
waar hij hopsel dopsel ropselfrotsel
in de bloemelein belandt

Tari, tara, doet nu zijn trompetje
in 't groene dal, in 't stille dal
waar duizend bloempjens bloeien
Daar duizelt truizelt nu zijn blanke waterva
de driedradruppeltjes vallen overal
om ieder bloempjen te besproeien,
elk krijgt zijn deel, ook 't kleiheinstefijnste!

Van je roozefroosje, koozekloosje
door steden en door stadjes
huppelt tutti fruttelt onze snaak
en haalt zijn guitestreken uit
De brave burgers, duffe snurkers
kijken hun muffe oogjes uit als Tijl
hun braaf bestaantje binnenstormt

Laat me je nu vertellen
hoe het guitje met de schellen
aan zijn mutsje, klingeling, tingeling
van je heisasasa hopfaldera
een poets bakte bij een bakker!
van je één, twee, drie
HAHAHA!

Tijl Uilenspiegel

tekst: Jan van Gelderen

Hupsakee, hopsakee,
het loze bakkertje, makkertje, knappertje
had er geen knecht
en Tijltje had er geen duit
sliep uit, sliep uit.
Bakkertje, mag ik er je knechtjen zijn
ik bak ze reuzefijn!

Ze vliegen er mij
Hopsakei (bis) de oven uit!
Bakkertje, wat zal ik je er maken?
Ik zal je maken het deeg!
Bakkertje, wat zal ik je bakken?
Bak er van mijn part
honden en katten!

Het bakkertje lei zich te rusten
te maffen op een oor
van je rompom rompomdolledie door
en de guit, de snaak, de puit,
kneedde het deeg,
mauwde, lauwde, flauwde de gist
van je ritseldefitseldevlist.

Oventje, toventje, rubinsolleke,
olleke, bolleke, knovestolleke,
bakkertje, tsakkertje, krakkertje,
toen het middenstandertje wakker werd
stonden er geen broden, bollen, krakelingen,
maar van je singeling, tingeling,
slechts honden in een rijtje, pling.

Bakkertje boos, makkerde, flukkerde,
van je hommele, dommele, sommele
schopte de naarling naar de Dommele,
maar Tijltje slim simsalabim,
bracht de honden en katten
naar de markt, olijke kwarkt
en verkocht ze voor dure matten (bis)

Tijl verkocht ze allemaal,
van je rumpeldum, pumpeldum, potjes,
het duffe, muffe huffe volkje,
kocht Tijls hondjes als warme broodjes
de guit, de snaak, de olijke kwant,
bakkertje boos, rozefroos, hozefluit,
ons liedeke is uit!

LUCKY LUKE

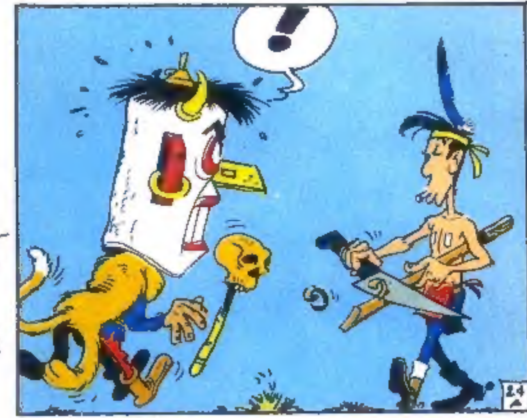
TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: MORRIS
VERTALING: MYRIAN GIANOTTEN

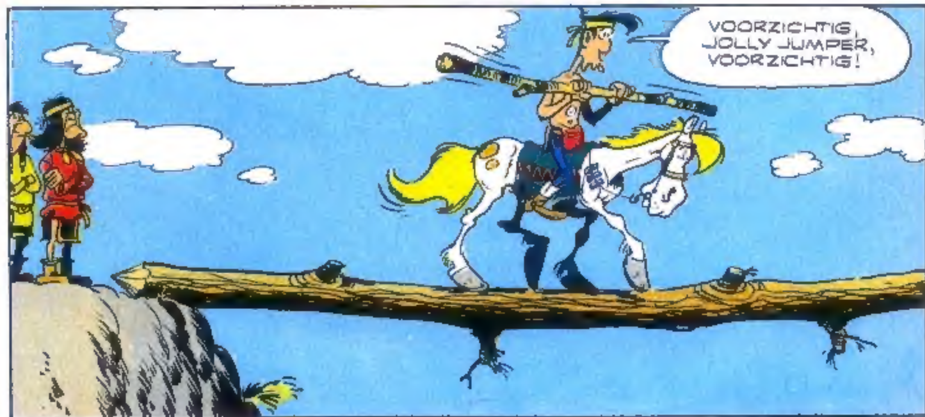

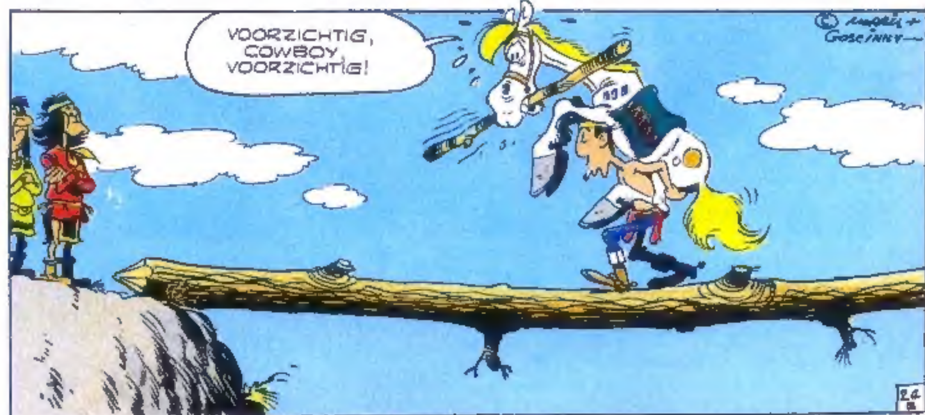

APACHE CANYON

Om opgenomen te worden in de Apachenstam van Patronimo, moet Lucky Luke allerlei proeven afleggen, wat hij met succes doet!

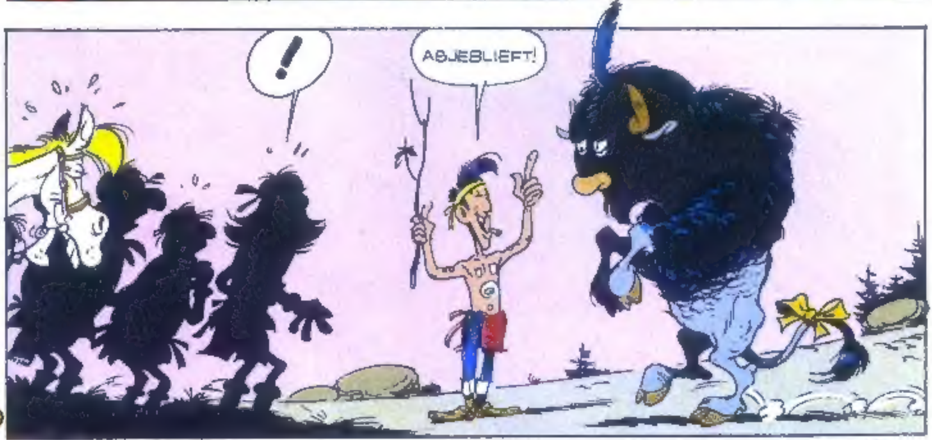

LUCKY LUKE

APACHE CANYON

TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: MORRIS

